

III

(Akty przyjęte na mocy Traktatu UE)

AKTY PRZYJĘTE NA MOCY TYTUŁU VI TRAKTATU UE

DECYZJA RADY 2007/533/WSiSW

z dnia 12 czerwca 2007 r.

w sprawie utworzenia, funkcjonowania i użytkowania Systemu Informacyjnego Schengen drugiej generacji (SIS II)

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 30 ust. 1 lit. a) i b), art. 31 ust. 1 lit. a) i b) oraz art. 34 ust. 2 lit. c),

uwzględniając wniosek Komisji,

uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego ⁽¹⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) System informacyjny Schengen („SIS”) — ustanowiony na podstawie postanowień tytułu IV Konwencji wykonawczej z dnia 19 czerwca 1990 r. do układu z Schengen z dnia 14 czerwca 1985 r. pomiędzy rządami państw Unii Gospodarczej Beneluksu, Republiki Federalnej Niemiec oraz Republiki Francuskiej w sprawie stopniowego zniesienia kontroli na wspólnych granicach ⁽²⁾ („konwencja z Schengen”), wraz z jego rozszerzoną wersją, SIS 1+, stanowi zasadniczy instrument stosowania postanowień dorobku Schengen, który włączony został w ramy Unii Europejskiej.

(2) Na mocy rozporządzenia Rady (WE) nr 2424/2001 ⁽³⁾ i decyzji Rady 2001/886/WSiSW z dnia 6 grudnia 2001 r. w sprawie rozwoju systemu informacyjnego Schengen drugiej generacji (SIS II) ⁽⁴⁾ utworzenie SIS drugiej generacji (zwanego dalej „SIS II”) powierzono Komisji. SIS II zastąpi SIS, który został stworzony na mocy konwencji z Schengen.

(3) Niniejsza decyzja stanowi niezbędną podstawę prawną dla systemu SIS II w kwestiach objętych zakresem stosowania Traktatu o Unii Europejskiej („Traktat UE”). Rozporządzenie (WE) nr 1987/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 20 grudnia 2006 r. w sprawie utworzenia, funkcjonowania i użytkowania Systemu Informacyjnego Schengen drugiej generacji (SIS II) ⁽⁵⁾ stanowi niezbędną podstawę prawną dla systemu SIS II w kwestiach objętych zakresem stosowania Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską („Traktat WE”).

(4) Fakt, że podstawa prawna SIS II składa się z odrębnych aktów, nie narusza zasady, zgodnie z którą SIS II stanowi i powinien funkcjonować jako jednolity system informacyjny. Niektóre postanowienia tych aktów powinny być zatem identyczne.

(5) SIS II powinien stanowić środek uzupełniający, który przyczynić się będzie do utrzymania wysokiego poziomu bezpieczeństwa w przestrzeni wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości Unii Europejskiej poprzez wspomaganie współpracy operacyjnej organów policji i organów sądowniczych w sprawach karnych.

⁽¹⁾ Opinia z dnia 25 października 2006 r. (dotychczas nieopublikowana w Dzienniku Urzędowym).

⁽²⁾ Dz.U. L 239 z 22.9.2000, str. 19. Konwencja zmieniona rozporządzeniem (WE) nr 1160/2005 (Dz.U. L 191 z 22.7.2005, str. 18).

⁽³⁾ Dz.U. L 328 z 13.12.2001, str. 4.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 328 z 13.12.2001, str. 1.

⁽⁵⁾ Dz.U. L 381 z 28.12.2006, str. 4.

- (6) Niezbędne jest dokładne określenie przeznaczenia SIS II, jego struktury technicznej i finansowania, ustanowienie zasad jego funkcjonowania i użytkowania oraz określenie zakresów odpowiedzialności, kategorii danych, które będą wprowadzane do systemu, celów, do jakich dane te mają być wprowadzane, kryteriów ich wprowadzania, organów mających prawo dostępu do danych, odesłań do innych wpisów oraz dalszych zasad przetwarzania danych i ochrony danych osobistych.
- (7) SIS II ma obejmować system centralny (centralny SIS II) oraz aplikacje krajowe. Wydatki związane z eksploatacją centralnego SIS II i związanej z nim infrastruktury łączności obciążają budżet ogólny Unii Europejskiej.
- (8) Należy opracować podręcznik określający szczegółowe zasady wymiany informacji uzupełniających w związku z działaniami, które zgodnie z wpisem należy podjąć. Organy krajowe w każdym państwie członkowskim powinny zapewnić wymianę takich informacji.
- (9) Za zarządzanie operacyjne centralnym SIS II i częścią infrastruktury łączności w okresie przejściowym powinna odpowiadać Komisja. Aby jednak zapewnić niezakłócone przejście do SIS II, może ona delegować niektóre lub wszystkie z tych obowiązków dwóm krajowym instytucjom sektora publicznego. W perspektywie długoterminowej, po dokonaniu oceny skutków regulacji, w tym przeprowadzeniu merytorycznej analizy innych opcji pod kątem finansowym, operacyjnym i organizacyjnym oraz po przedłożeniu wniosków legislacyjnych przez Komisję, powinien zostać powołany organ zarządzający, któremu powierzone zostaną te zadania. Okres przejściowy powinien trwać nie dłużej niż pięć lat od daty rozpoczęcia stosowania niniejszej decyzji.
- (10) SIS II powinien zawierać wpisy dotyczące osób poszukiwanych w celu aresztowania ich i wydania oraz osób poszukiwanych w celu aresztowania ich i ekstradycji. Celowe jest, aby oprócz wpisów zapewnić wymianę informacji uzupełniających, które są niezbędne w procedurach wydawania osób i ich ekstradycji. W SIS II powinny być w szczególności przetwarzane dane, o których mowa w art. 8 decyzji ramowej Rady 2002/584/WSiSW z dnia 13 czerwca 2002 r. w sprawie europejskiego nakazu aresztowania i procedury wydawania osób między państwami członkowskimi⁽¹⁾.
- (11) Powinna istnieć możliwość, by w SIS II umieszczać tłumaczenie danych dodatkowych, które są wprowadzane do celów związanych z wydawaniem osób na podstawie europejskiego nakazu aresztowania i ich ekstradycją.
- (12) SIS II powinien zawierać wpisy dotyczące osób zaginionych, by zapewnić im bezpieczeństwo lub wyeliminować zagrożenia, wpisy dotyczące osób, których obecność jest wymagana do celów postępowania sądowego, wpisy dotyczące osób lub przedmiotów dokonywane w celu przeprowadzania kontroli niejawnych lub kontroli szczególnych oraz wpisy dotyczące przedmiotów przeznaczonych do zajęcia lub wykorzystania jako dowód w postępowaniu karnym.
- (13) Wpisów nie należy przechowywać w SIS II dłużej, niż jest to konieczne do osiągnięcia celów, w jakich zostały wprowadzone. Obowiązuje ogólna zasada, że wpisy dotyczące osób powinny być automatycznie usuwane z SIS II po upływie trzech lat. Wpisy dotyczące przedmiotów dokonane z myślą o kontrolach niejawnych lub szczególnych powinny być automatycznie usuwane z SIS II po upływie pięciu lat. Wpisy dotyczące przedmiotów przeznaczonych do zajęcia lub wykorzystania jako dowód w postępowaniu karnym powinny być automatycznie usuwane z SIS II po upływie dziesięciu lat. Decyzje o zachowaniu wpisów powinny być podejmowane na podstawie wszechstronnej indywidualnej oceny. Państwa członkowskie powinny w ciągu określonego okresu zweryfikować wpisy dotyczące osób, a ponadto prowadzić statystyki dotyczące liczby wpisów dotyczących osób, których okres przechowywania został przedłużony.
- (14) SIS II powinien umożliwiać przetwarzanie danych biometrycznych, aby ułatwić niezawodną identyfikację osób, których dotyczy wpis. Równocześnie SIS II powinien pozwalać na przetwarzanie danych dotyczących osób, których tożsamość jest przedmiotem pomyłki, po to, by uniknąć niedogodności powodowanych błędną identyfikacją tych osób — pod warunkiem zastosowania odpowiednich zabezpieczeń, a zwłaszcza za zgodą danej osoby i przy ścisłym ograniczeniu celów, w których takie dane mogą być zgodnie z prawem przetwarzane.
- (15) Państwo członkowskie powinno mieć możliwość umieszczenia przy wpisie wskazówki, zwanej znacznikiem, że działanie, które należy podjąć w myśl wpisu, nie będzie podjęte na terytorium tego państwa. W odniesieniu do wpisów mających prowadzić do aresztowania i wydania osób — żaden z przepisów niniejszej decyzji nie powinien być interpretowany jako odstępstwo od przepisów decyzji ramowej 2002/584/WSiSW lub przeszkoda w ich stosowaniu. Decyzja o umieszczeniu przy wpisie znacznika powinna być uzasadniona jedynie tymi powodami odmowy, które zawarte są we wspomnianej decyzji ramowej.
- (16) W przypadku umieszczenia znacznika, gdy ustalono miejsce pobytu osoby poszukiwanej w celu aresztowania jej i wydania, o miejscu tym powinien być zawsze powiadamiany organ sądowy wydający nakaz, który może podjąć decyzję o przekazaniu europejskiego nakazu aresztowania właściwemu organowi sądowemu zgodnie z przepisami decyzji ramowej 2002/584/WSiSW.
- (17) Państwa członkowskie powinny mieć możliwość tworzenia w SIS II odsyłaczy do innych wpisów. Utworzenie przez państwo członkowskie odsyłacza do co najmniej jednego innego wpisu nie powinno mieć wpływu na działanie, jakie należy podjąć, ani na okres przechowywania tych wpisów, ani też na prawa dostępu do nich.

⁽¹⁾ Dz.U. L 190 z 18.7.2002, str. 1.

- (18) Dane przetwarzane w SIS II na podstawie niniejszej decyzji nie powinny być przekazywane ani udostępniane krajom trzecim ani organizacjom międzynarodowym. Celowe jest jednak, by zacieśnić współpracę między Unią Europejską a Interpolem przez propagowanie efektywnej wymiany danych paszportowych. W przypadku przekazywania danych osobowych z SIS II Interpolowi powinny być one objęte ochroną o odpowiednim poziomie, zagwarantowaną porozumieniem przewidującym ściśle zabezpieczenia i warunki.
- (19) Wszystkie państwa członkowskie ratyfikowały Konwencję Rady Europy z dnia 28 stycznia 1981 r. o ochronie osób w związku z automatycznym przetwarzaniem danych osobowych. Konwencja ta w pewnych granicach dopuszcza stosowanie wyjątków i ograniczeń w odniesieniu do określonych w niej praw i obowiązków. Dane osobowe przetwarzane w związku z niniejszą decyzją powinny być chronione zgodnie z postanowieniami tej konwencji. W razie potrzeby zasady w niej określone należy uzupełnić lub sprecyzować w niniejszej decyzji.
- (20) Przy przetwarzaniu danych osobowych na podstawie niniejszej decyzji przez organy policji powinny być uwzględniane zasady zawarte w rekomendacji R (87) 15 Komitetu Ministrów Rady Europy z dnia 17 września 1987 r. o ochronie danych osobowych wykorzystywanych w sektorze policji.
- (21) Komisja przedstawiła Radzie wniosek dotyczący decyzji ramowej Rady w sprawie ochrony danych osobowych przetwarzanych w ramach współpracy policyjnej i sądowej w sprawach karnych, który powinien zostać przyjęty do końca 2006 r. i mieć zastosowanie do danych osobowych przetwarzanych w ramach Systemu Informacyjnego Schengen drugiej generacji oraz związanej z nim wymiany informacji uzupełniających zgodnie z niniejszą decyzją.
- (22) Przetwarzanie danych osobowych przez instytucje i organy wspólnotowe, gdy wypełniają one swoje zadania jako podmioty odpowiedzialne za zarządzanie operacyjne systemem SIS II w ramach działań, które w całości lub w części podlegają prawu wspólnotowemu, regulowane jest przepisami rozporządzenia (WE) nr 45/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 18 grudnia 2000 r. o ochronie osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych przez instytucje i organy wspólnotowe i o swobodnym przepływie takich danych⁽¹⁾, które dotyczą poufności i bezpieczeństwa przetwarzania danych. Przetwarzanie danych osobowych w SIS II jest częściowo objęte zakresem stosowania prawa wspólnotowego. Aby zasady ochrony podstawowych praw i swobód osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych były stosowane spójnie i jednolicie, należy sprecyzować, że w przypadku przetwarzania przez Komisję danych osobowych na podstawie niniejszej decyzji zastosowanie ma rozporządzenie (WE) nr 45/2001. W razie potrzeby zasady określone w rozporządzeniu (WE) nr 45/2001 powinny zostać uzupełnione lub doprecyzowane w niniejszej decyzji.
- (23) Odpowiednie przepisy Regulaminu pracowniczego urzędników Wspólnot Europejskich i Warunki zatrudnienia innych pracowników Wspólnot Europejskich dotyczące poufności powinny mieć zastosowanie do urzędników i innych pracowników, którzy są zatrudnieni i pracują przy SIS II.
- (24) Celowe jest, by krajowe organy nadzorcze obserwowały, czy dane są przetwarzane przez państwa członkowskie zgodnie z prawem, oraz by Europejski Inspektor Ochrony Danych — powołany decyzją 2004/55/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 22 grudnia 2003 r. w sprawie powołania niezależnego organu nadzorczego, o którym mowa w art. 286 Traktatu WE⁽²⁾ — nadzorował działania instytucji i organów wspólnotowych związane z przetwarzaniem danych osobowych w związku z ograniczonym charakterem zadań wspomnianych instytucji i organów odnoszących się do samych danych.
- (25) Zarówno państwa członkowskie, jak i Komisja powinny opracować plan bezpieczeństwa, który w praktyce ułatwi realizację wymogów bezpieczeństwa, oraz powinny ze sobą współpracować, tak aby rozpatrywać kwestie bezpieczeństwa ze wspólnego punktu widzenia.
- (26) Postanowienia Konwencji z dnia 26 lipca 1995 r. w sprawie ustanowienia Europejskiego Urzędu Policji⁽³⁾ (dalej zwanej „konwencją o Europolu”), które dotyczą ochrony danych, mają zastosowanie do przetwarzania danych SIS II przez Europol, w tym również do uprawnień wspólnego organu nadzorczego utworzonego na podstawie konwencji o Europolu w zakresie kontrolowania działalności Europolu; zastosowanie mają także postanowienia dotyczące odpowiedzialności w przypadku niezgodnego z prawem przetwarzania danych osobowych przez Europol.
- (27) Przepisy decyzji 2002/187/WSiSW z dnia 28 lutego 2002 r. ustanawiającej Eurojust w celu zintensyfikowania walki z poważną przestępczością⁽⁴⁾, które dotyczą ochrony danych, mają zastosowanie do przetwarzania danych SIS II przez Eurojust, obejmuje to także uprawnienia wspólnego organu nadzorczego utworzonego na podstawie wspomnianej decyzji w zakresie monitorowania działań oraz jego odpowiedzialności w razie niezgodnego z prawem przetwarzania danych osobowych przez Eurojust.

(1) Dz.U. L 8 z 12.1.2001, str. 1.

(2) Dz.U. L 12 z 17.1.2004, str. 47.

(3) Dz.U. C 316 z 27.11.1995, str. 2.

(4) Dz.U. L 63 z 6.3.2002, str. 1.

- (28) W celu zapewnienia przejrzystości Komisja lub, po jego utworzeniu, organ zarządzający powinny sporządzać co dwa lata sprawozdanie na temat technicznych aspektów funkcjonowania centralnego SIS II i infrastruktury łączności, w tym kwestii ich ochrony oraz wymiany informacji uzupełniających. Komisja powinna dokonywać ogólnej oceny co cztery lata.
- (29) Niektóre aspekty SIS II — takie jak techniczne zasady wprowadzania danych, w tym danych niezbędnych do dokonania wpisu, aktualizacji, usuwania i przeszukiwania danych, zasady zgodności i ustalania priorytetu wpisów, dodawanie znaczników, odsyłacze do innych wpisów, a także wymiana informacji uzupełniających, z uwagi na ich charakter techniczny, poziom szczegółowości i potrzebę regularnej aktualizacji, nie mogą zostać wyczerpująco ujęte w przepisach niniejszej decyzji. W związku z tym uprawnienia wykonawcze w zakresie tych aspektów powinny zostać przekazane Komisji. Techniczne zasady dotyczące przeszukiwania wpisów powinny uwzględniać sprawne działanie aplikacji krajowych. Po dokonaniu przez Komisję oceny skutków regulacji zostanie podjęta decyzja, na ile działania wykonawcze mogą podlegać gestii stałego organu zarządzającego po jego utworzeniu.
- (30) W niniejszej decyzji należy określić procedury przyjmowania środków niezbędnych do wprowadzenia jej w życie. Procedury przyjmowania środków wykonawczych na użytek niniejszej decyzji i rozporządzenia (WE) nr 1987/2006 powinny być takie same.
- (31) Przyjęte powinny zostać przepisy przejściowe dotyczące wpisów dokonanych w SIS 1+, które mają zostać przeniesione do SIS II. Dopóki państwa członkowskie nie zbadają zgodności takich wpisów z nowymi ramami prawnymi, powinny nadal obowiązywać przez ograniczony okres czasu niektóre postanowienia dorobku Schengen. Zbadanie zgodności wpisów dotyczących osób powinno mieć rangę priorytetu. Ponadto każda zmiana, uzupełnienie, korekta lub aktualizacja wpisu przeniesionego z SIS 1+ do SIS II oraz każde potwierdzenie przez system istnienia takiego wpisu powinny prowadzić do natychmiastowego zbadania jego zgodności z przepisami niniejszej decyzji.
- (32) Konieczne jest ustanowienie przepisów szczególnych w sprawie niewykorzystanej części budżetu przeznaczanego na czynności związane z SIS, która nie stanowi części budżetu ogólnego Unii Europejskiej.
- (33) Ponieważ cele planowanego działania, czyli ustanowienie wspólnego systemu informacji i przyjęcie dotyczących go uregulowań, nie mogą zostać osiągnięte w wystarczający sposób przez państwa członkowskie i ze względu na skalę i efekty działania, mogą być skuteczniej osiągnięte na szczeblu Unii Europejskiej, Rada może podjąć działania zgodnie z zasadą pomocniczości określoną w art. 5 Traktatu WE i przywołaną w art. 2 Traktatu UE. Zgodnie z zasadą proporcjonalności, określoną w art. 5 Traktatu WE, niniejsza decyzja nie wykracza poza to, co jest konieczne do osiągnięcia tych celów.
- (34) Niniejsza decyzja nie narusza praw podstawowych i jest zgodna z zasadami uznanymi w szczególności w Karcie praw podstawowych Unii Europejskiej.
- (35) Zjednoczone Królestwo uczestniczy w przyjęciu niniejszej decyzji zgodnie z art. 5 Protokołu w sprawie dorobku Schengen włączonego w ramy Unii Europejskiej, załączonego do Traktatu UE i Traktatu WE, oraz zgodnie z art. 8 ust. 2 decyzji Rady 2000/365/WE z dnia 29 maja 2000 r. dotyczącej wniosku Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej o zastosowanie wobec niego niektórych przepisów dorobku Schengen ⁽¹⁾.
- (36) Irlandia uczestniczy w przyjęciu niniejszej decyzji zgodnie z art. 5 Protokołu w sprawie dorobku Schengen włączonego w ramy Unii Europejskiej, załączonego do Traktatu UE i Traktatu WE, oraz zgodnie z art. 6 ust. 2 decyzji 2002/192/WE z dnia 28 lutego 2002 r. dotyczącej wniosku Irlandii o zastosowanie wobec niej niektórych przepisów dorobku Schengen ⁽²⁾.
- (37) Niniejsza decyzja jest stosowana bez uszczerbku dla ustaleń zawartych odpowiednio w decyzji 2000/365/WE oraz w decyzji 2002/192/WE dotyczących częściowego uczestnictwa Zjednoczonego Królestwa i Irlandii w stosowaniu dorobku Schengen.
- (38) W odniesieniu do Islandii i Norwegii niniejsza decyzja stanowi rozwinięcie przepisów dorobku Schengen — w rozumieniu Umowy zawartej przez Radę Unii Europejskiej, Republikę Islandii oraz Królestwo Norwegii dotyczącej włączenia tych dwóch państw we wprowadzanie w życie, stosowanie i rozwój dorobku Schengen ⁽³⁾ — które wchodzą w zakres art. 1 lit. G decyzji Rady 1999/437/WE ⁽⁴⁾ w sprawie niektórych warunków stosowania tej umowy.
- (39) Powinny zostać dokonane ustalenia mające na celu umożliwienie przedstawicielom Islandii i Norwegii włączenia się w prace komitetów wspomagających Komisję w wykonywaniu jej uprawnień wykonawczych. Takie ustalenia stanowiły przedmiot wymiany listów pomiędzy Radą Unii Europejskiej a Republiką Islandii i Królestwem Norwegii w sprawie komitetów wspomagających Komisję Europejską w wykonywaniu jej uprawnień wykonawczych ⁽⁵⁾, które to listy stanowią załącznik do wspomnianej umowy.

⁽¹⁾ Dz.U. L 131 z 1.6.2000, str. 43.

⁽²⁾ Dz.U. L 64 z 7.3.2002, str. 20.

⁽³⁾ Dz.U. L 176 z 10.7.1999, str. 36.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 176 z 10.7.1999, str. 31

⁽⁵⁾ Dz.U. L 176 z 10.7.1999, str. 53.

(40) W odniesieniu do Szwajcarii, niniejsze rozporządzenie stanowi rozwinięcie przepisów dorobku Schengen — w rozumieniu Umowy podpisanej między Unią Europejską, Wspólnotą Europejską i Konfederacją Szwajcarską dotyczącej włączenia Konfederacji Szwajcarskiej we wprowadzanie w życie, stosowanie i rozwój dorobku Schengen — które wchodzą w zakres w art. 1 lit. G decyzji 1999/437/WE w związku z art. 4 ust. 1 decyzji Rady 2004/849/WE ⁽¹⁾ oraz art. 4 ust. 1 decyzji 2004/860/WE ⁽²⁾.

(41) Powinny zostać dokonane ustalenia mające na celu umożliwienie przedstawicielom Szwajcarii włączenia się w prace komitetów wspomagających Komisję w wykonywaniu jej uprawnień wykonawczych. Takie ustalenia stanowią przedmiot wymiany listów między Wspólnotą a Szwajcarią, załączonych do wspomnianej umowy.

(42) Niniejsza decyzja jest aktem, który rozwija dorobek Schengen lub jest w inny sposób z tym dorobkiem związany w rozumieniu art. 3 ust. 2 Aktu przystąpienia z 2003 r. oraz art. 4 ust. 2 Aktu przystąpienia z 2005 r.

(43) Niniejsza decyzja powinna mieć zastosowanie wobec Zjednoczonego Królestwa, Irlandii i Szwajcarii od dnia określonego według procedur, o których mowa w odnośnych aktach dotyczących stosowania prawnego dorobku Schengen wobec tych państw,

STANOWI, CO NASTĘPUJE:

ROZDZIAŁ I

PRZEPISY OGÓLNE

Artykuł 1

Utworzenie i ogólny cel SIS II

1. Niniejszym utworzony zostaje system informacyjny Schengen drugiej generacji („SIS II”).

2. Zgodnie z niniejszą decyzją celem SIS II jest zapewnienie przy wykorzystaniu z informacji przekazywanych za pośrednictwem tego systemu, wysokiego poziomu bezpieczeństwa

(1) Decyzja Rady 2004/849/WE z dnia 25 października 2004 r. w sprawie podpisania w imieniu Unii Europejskiej oraz tymczasowego stosowania niektórych postanowień Umowy między Unią Europejską, Wspólnotą Europejską i Konfederacją Szwajcarską dotyczącej włączenia tego państwa we wprowadzanie w życie, stosowanie i rozwój dorobku Schengen (Dz.U. L 368 z 15.12.2004, str. 26).

(2) Decyzja Rady 2004/860/WE z dnia 25 października 2004 r. w sprawie podpisania w imieniu Wspólnoty Europejskiej oraz tymczasowego stosowania niektórych postanowień Umowy między Unią Europejską, Wspólnotą Europejską i Konfederacją Szwajcarską dotyczącej włączenia Konfederacji Szwajcarskiej we wprowadzanie w życie, stosowanie i rozwój dorobku Schengen (Dz.U. L 370 z 17.12.2004, str. 78).

w przestrzeni wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości Unii Europejskiej, w tym utrzymywanie bezpieczeństwa publicznego oraz porządku publicznego oraz zagwarantowanie bezpieczeństwa na terytorium państw członkowskich, a także stosowanie postanowień tytułu IV części trzeciej Traktatu WE odnoszących się do przepływu osób na terytorium państw członkowskich.

Artykuł 2

Zakres zastosowania

1. Niniejsza decyzja określa warunki i procedury dokonywania oraz przetwarzania wpisów w SIS II dotyczących osób i przedmiotów oraz wymiany informacji uzupełniających i danych dodatkowych w celach związanych ze współpracą policyjną i sądową w sprawach karnych.

2. Ponadto niniejsza decyzja ustanawia przepisy dotyczące struktury technicznej SIS II, obowiązków państw członkowskich i organu zarządzającego, o którym mowa w art. 15, ogólnego przetwarzania danych, praw osób zainteresowanych oraz odpowiedzialności.

Artykuł 3

Definicje

1. Na użytek niniejszej decyzji stosuje się następujące definicje:

a) „wpis” oznacza zbiór danych wprowadzonych do SIS II, umożliwiających właściwym organom zidentyfikowanie osoby lub przedmiotu w związku z konkretnym planowanym działaniem;

b) „informacje uzupełniające” oznaczają informacje, które nie są przechowywane w SIS II, ale są związane z wpisami do SIS II, i które są wymieniane w następujących okolicznościach:

(i) w celu umożliwienia państwom członkowskim wzajemnej konsultacji lub wzajemnego informowania się podczas dokonywania wpisu;

(ii) w celu umożliwienia podjęcia odpowiednich działań po uzyskaniu potwierdzenia w systemie;

(iii) w przypadku niemożności podjęcia wymaganego działania;

(iv) w przypadku rozwiązywania kwestii jakości danych SIS II;

(v) w przypadku rozwiązywania kwestii zgodności i priorytetu wpisów;

(vi) w przypadku rozwiązywania kwestii związanych z prawami dostępu;

c) „dane dodatkowe” oznaczają dane związane z wpisami do SIS II, które są przechowywane w SIS II i które są natychmiast dostępne dla właściwych organów, gdy w wyniku poszukiwań prowadzonych w systemie znaleziono w nim osobę, której dane w nim umieszczono;

d) „dane osobowe” oznaczają wszelkie informacje dotyczące zidentyfikowanej lub możliwej do zidentyfikowania osoby fizycznej („osoby, której dotyczą dane”); osoba możliwa do zidentyfikowania to taka osoba, która może zostać zidentyfikowana bezpośrednio lub pośrednio;

e) „przetwarzanie danych osobowych” („przetwarzanie”) oznacza każdą operację lub ciąg operacji dokonywanych na danych osobowych — także metodami automatycznej obróbki danych, takimi jak gromadzenie, zapis, porządkowanie, przechowywanie, dostosowywanie lub przekształcanie, odzyskiwanie, przeglądanie, wykorzystywanie, ujawnianie przez przekazanie, rozpowszechnianie lub udostępnianie w inny sposób, zestawianie lub kompilowanie, blokowanie, usuwanie lub niszczenie.

2. W przypadku odesłania w niniejszej decyzji do przepisów decyzji ramowej 2002/584/WSiSW uznaje się, że zastosowanie mają także odpowiednie postanowienia umów, które Unia Europejska zawarła z państwami trzecimi na podstawie art. 24 i 38 Traktatu UE w celach związanych z wydawaniem osób na podstawie nakazu aresztowania, które przewidują przekazywanie takiego nakazu aresztowania za pośrednictwem systemu informacyjnego Schengen.

Artykuł 4

Struktura techniczna i sposoby korzystania z SIS II

1. SIS II składa się z:

a) systemu centralnego („centralny SIS II”) składającego się z następujących elementów:

— funkcji wsparcia technicznego („CS-SIS”) zawierającej bazę danych („baza danych SIS II”),

— jednorodnego interfejsu krajowego (dalej zwanego „NI-SIS”);

b) systemu krajowego („N.SIS II”) w każdym państwie członkowskim, składającego się z krajowych systemów danych, które łączą się z centralnym SIS II. N.SIS II może zawierać plik danych („kopia krajowa”) zawierający pełną lub częściową kopię bazy danych SIS II;

c) infrastruktury łączności pomiędzy CS-SIS a NI-SIS („infrastruktura łączności”), dzięki której dane SIS II mogą być przekazywane przez przeznaczoną do tego zaszyfowaną sieć wirtualną i wymieniane między biurami SIRENE, o których mowa w art. 7 ust. 2.

2. Dane w SIS II wpisuje się, aktualizuje, usuwa i wyszukuje za pośrednictwem poszczególnych systemów N.SIS II. Kopia krajowa jest dostępna w celu prowadzenia automatycznego wyszukiwania na terytorium każdego państwa członkowskiego, które korzysta z takiej kopii. Przeszukiwanie plików danych zawartych w N.SIS II innych państw członkowskich nie jest możliwe.

3. CS-SIS, wykonujący funkcje nadzorcze i administracyjne, mieści się w Strasburgu, we Francji, natomiast rezerwowo CS-SIS, zdolny do zapewnienia wszystkich funkcji głównego CS-SIS w przypadku jego awarii, mieści się w Sankt Johann im Pongau, w Austrii.

4. CS-SIS zapewnia usługi konieczne do wprowadzania i przetwarzania danych SIS II, w tym do prowadzenia wyszukiwań w bazie danych SIS II. CS-SIS zapewnia państwom członkowskim korzystającym z kopii krajowej:

a) aktualizację kopii krajowych w trybie bezpośrednim (*on-line*);

b) synchronizację i spójność kopii krajowych z bazą danych SIS II;

c) czynności związane z inicjalizacją i odtwarzaniem kopii krajowych.

Artykuł 5

Koszty

1. Koszty budowy, eksploatacji i utrzymania centralnego SIS II oraz infrastruktury łączności są pokrywane z budżetu ogólnego Unii Europejskiej.

2. Koszty te obejmują także koszty prac przeprowadzanych w odniesieniu do CS-SIS, pozwalające zapewniać usługi, o których mowa w art. 4 ust. 4.

3. Koszty budowy, eksploatacji i utrzymania każdego N.SIS II ponosi dane państwo członkowskie.

ROZDZIAŁ II

OBOWIĄZKI PAŃSTW CZŁONKOWSKICH

Artykuł 6

Systemy krajowe

Każde państwo członkowskie odpowiada za budowę, eksploatację i utrzymanie własnego N.SIS II oraz przyłączenie swojego N.SIS II do NI-SIS.

Artykuł 7

Urząd N.SIS II i biuro SIRENE

1. Każde państwo członkowskie wyznacza organ, który na szczeblu centralnym odpowiada za N.SIS II tego państwa („urząd N.SIS II”).

Organ ten odpowiada za sprawne działanie i bezpieczeństwo N.SIS II, zapewnia właściwym organom dostęp do SIS II i stosuje odpowiednie środki, aby zapewnić przestrzeganie przepisów niniejszej decyzji.

Każde państwo członkowskie przekazuje swoje wpisy za pośrednictwem urzędu N.SIS II.

2. Każde państwo członkowskie wyznacza organ („biuro SIRENE”), który zapewnia wymianę wszelkich informacji uzupełniających, o której mowa w art. 8, zgodnie z wytycznymi zawartymi w podręczniku SIRENE.

Powyższe biura koordynują również weryfikację jakości informacji wprowadzanych do SIS II. Aby realizować te cele, biuro SIRENE posiada dostęp do danych przetwarzanych w SIS II.

3. Państwa członkowskie informują organ zarządzający o swoim krajowym urzędzie N.SIS II i biurze SIRENE. Organ zarządzający publikuje wykaz tych urzędów i biur wraz z wykazem, o którym mowa w art. 46 ust. 8.

Artykuł 8

Wymiana informacji uzupełniających

1. Informacje uzupełniające są wymieniane zgodnie z wytycznymi zawartymi w podręczniku SIRENE za pośrednictwem infrastruktury łączności. W przypadku gdy infrastruktura łączności jest niedostępna, państwa członkowskie mogą wykorzystywać inne odpowiednio zabezpieczone środki techniczne do wymiany informacji uzupełniających.

2. Informacje uzupełniające są wykorzystywane wyłącznie do celu, w jakim zostały przekazane.

3. Odpowiedź na wniosek państwa członkowskiego o informacje uzupełniające jest udzielana niezwłocznie.

4. Szczegółowe zasady wymiany informacji uzupełniających są przyjmowane zgodnie z procedurą określoną w art. 67, w formie „podręcznika SIRENE” — bez uszczerbku dla przepisów aktu ustanawiającego organ zarządzający.

Artykuł 9

Zgodność techniczna

1. Aby zapewnić szybki i sprawny przesył danych, każde państwo członkowskie, tworząc własny N.SIS II, przestrzega protokołów i procedur technicznych ustalonych, by zapewnić kompatybilność N.SIS II z CS-SIS. Wspomniane protokoły i procedury techniczne ustalane są zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 67, bez uszczerbku dla przepisów aktu prawnego powołującego organ zarządzający.

2. Jeżeli państwo członkowskie korzysta z kopii krajowej, jest ono zobowiązane zapewnić — korzystając z usług zapewnianych przez CS-SIS — by dane przechowywane w kopii krajowej były dzięki automatycznym aktualizacjom, o których mowa w art. 4 ust. 4, identyczne i spójne względem danych w bazie SIS II oraz by przeszukiwanie kopii krajowej prowadziło do takich samych wyników, jak przeszukiwanie bazy danych SIS II.

Artykuł 10

Bezpieczeństwo — państwa członkowskie

1. W odniesieniu do N.SIS II każde państwo członkowskie podejmuje odpowiednie środki, obejmujące plan bezpieczeństwa, tak aby:

- a) zapewnić fizyczną ochronę danych, m.in. poprzez sporządzanie planów awaryjnych służących ochronie infrastruktury krytycznej;
- b) zapobiec dostępowi osób nieuprawnionych do infrastruktury przetwarzania danych, wykorzystywanej do przetwarzania danych osobowych (kontrola dostępu do infrastruktury);
- c) zapobiec nieuprawnionemu odczytywaniu, kopiowaniu, zmienianiu lub usuwaniu nośników danych (kontrola nośników danych);
- d) zapobiec nieuprawnionemu wprowadzaniu danych i nieuprawnionemu wglądowi do przechowywanych danych osobowych oraz ich zmienianiu i usuwaniu (kontrola przechowywania);
- e) zapobiec wykorzystywaniu systemów zautomatyzowanego przetwarzania danych przez osoby nieuprawnione, korzystające ze sprzętu do przekazywania danych (kontrola użytkowników);
- f) zapewnić, by osoby uprawnione do korzystania z systemu zautomatyzowanego przetwarzania danych miały dostęp wyłącznie do danych objętych posiadaniem przez siebie upoważnieniem, poprzez osobiste i niepowtarzalne identyfikatory użytkownika oraz poufny tryb dostępu (kontrola dostępu do danych);
- g) zapewnić, by wszystkie organy mające prawo do dostępu do SIS II lub do infrastruktury przetwarzania danych stworzyły profile z opisem funkcji i zadań osób, które są uprawnione do dostępu do danych oraz do ich wprowadzania, aktualizowania, usuwania i przeszukiwania, oraz by profile te były niezwłocznie udostępniane krajowym organom nadzorczym, o których mowa w art. 60, na ich wniosek (profile personelu);
- h) zapewnić możliwość weryfikacji i stwierdzenia, jakim organom można przekazywać dane osobowe za pośrednictwem sprzętu do przekazywania danych (kontrola przekazywania danych);
- i) zapewnić następnie możliwość późniejszej weryfikacji i stwierdzenia, które dane osobowe zostały wprowadzone do systemów zautomatyzowanego przetwarzania danych oraz kiedy, przez kogo i w jakim celu dane te zostały wprowadzone (kontrola wprowadzania danych);
- j) zapobiec nieuprawnionemu odczytywaniu, kopiowaniu, zmienianiu lub usuwaniu danych osobowych podczas transferu danych osobowych lub podczas przemieszczania nośników danych, w szczególności poprzez zastosowanie odpowiednich technik szyfrowania (kontrola transportu);
- k) kontrolować skuteczność środków bezpieczeństwa, o których mowa w niniejszym ustępie i podejmować konieczne działania organizacyjne dotyczące kontroli wewnętrznej w celu zapewnienia przestrzegania niniejszej decyzji (autokontrola).

2. W odniesieniu do bezpieczeństwa wymiany informacji uzupełniających państwa członkowskie podejmują środki równoważne środkom, o których mowa w ust. 1.

Artykuł 11

Poufność — państwa członkowskie

Każde państwo członkowskie stosuje własne przepisy dotyczące tajemnicy zawodowej lub inne równoważne wymogi poufności wobec wszystkich osób i podmiotów, które muszą operować danymi SIS II i informacjami uzupełniającymi, zgodnie z jego prawem krajowym. Zobowiązanie to obowiązuje także po zakończeniu pełnienia urzędu lub ustaniu zatrudnienia oraz po zakończeniu działalności przez dane podmioty.

Artykuł 12

Prowadzenie rejestrów na szczeblu krajowym

1. Państwa członkowskie niekorzystające z kopii krajowych zapewniają rejestrowanie w N.SIS II wszystkich przypadków, w których uzyskano dostęp do CS-SIS lub dokonano wymiany danych osobowych z CS-SIS — w celu kontrolowania, czy dane wyszukiwanie jest dopuszczalne, monitorowania, czy przetwarzanie danych jest zgodne z prawem, w celu autokontroli oraz zapewnienia prawidłowego działania N.SIS II, a także integralności i bezpieczeństwa danych.

2. Państwa członkowskie korzystające z kopii krajowych zapewniają rejestrowanie wszystkich przypadków, w których uzyskano dostęp do danych SIS II lub dokonano wymiany tych danych, w celach określonych w ust. 1 lit. a). Nie dotyczy to działań, o których mowa w art. 4 ust. 4.

3. Rejestry zawierają w szczególności historię wpisów, datę i godzinę przekazania danych, dane wykorzystane do wyszukiwania, odniesienie do danych przekazanych oraz nazwę właściwego organu i nazwisko osoby odpowiedzialnej za przetwarzanie danych.

4. Rejestry mogą być wykorzystywane wyłącznie do celów określonych w ust. 1 i 2 oraz są usuwane najwcześniej po upływie jednego roku, a najpóźniej po upływie trzech lat od daty ich sporządzenia. Rejestry obejmujące historię wpisów są usuwane po upływie okresu od jednego roku do trzech lat od daty usunięcia wpisów.

5. Rejestry mogą być przechowywane dłużej, jeśli są potrzebne dla celów procedur monitorowania, które już się rozpoczęły.

6. Właściwe organy krajowe odpowiedzialne za kontrolowanie, czy dane wyszukiwanie jest dopuszczalne, monitorowanie dopuszczalności przetwarzania danych, autokontrolę i zapewnianie należytego działania N.SIS II, integralności danych i bezpieczeństwa, muszą w granicach swoich uprawnień i na żądanie mieć dostęp do tych rejestrów do celów wykonywania swoich zadań.

Artykuł 13

Autokontrola

Państwa członkowskie zapewniają, by każdy organ posiadający prawo do dostępu do danych SIS II podejmował konieczne działania w celu zapewnienia zgodności z przepisami niniejszego rozporządzenia i, w razie potrzeby, współpracował z krajowym organem nadzorczym.

Artykuł 14

Szkolenie personelu

Przed otrzymaniem upoważnienia do przetwarzania danych przechowywanych w SIS II posiadający prawo do dostępu do SIS II pracownicy organów zostają odpowiednio przeszkoleni w zakresie bezpieczeństwa danych i zasad ochrony danych oraz są pouczani o związanych z tym przestępstwach i sankcjach.

ROZDZIAŁ III

OBOWIĄZKI ORGANU ZARZĄDZAJĄCEGO

Artykuł 15

Zarządzanie operacyjne

1. Po upływie okresu przejściowego za zarządzanie operacyjne centralnym SIS II odpowiedzialny jest organ zarządzający, finansowany z budżetu ogólnego Unii Europejskiej. Organ zarządzający zapewnia we współpracy z państwami członkowskimi, by w centralnym SIS II były zawsze wykorzystywane najlepsze dostępne rozwiązania techniczne, wybierane na podstawie analizy korzyści i kosztów.

2. Organ zarządzający jest również odpowiedzialny za następujące dziedziny związane z infrastrukturą łączności:

- a) nadzór;
- b) bezpieczeństwo;
- c) koordynację stosunków między państwami członkowskimi a dostawcą usług.

3. Komisja jest odpowiedzialna za realizację wszystkich pozostałych zadań związanych z infrastrukturą łączności, w szczególności za:

- a) zadania związane z wykonywaniem budżetu;
- b) zakupy i odnawianie;
- c) kwestie dotyczące umów.

4. W okresie przejściowym, do czasu podjęcia obowiązków przez organ zarządzający, za zarządzanie operacyjne centralnym SIS II odpowiedzialna jest Komisja. Komisja może powierzyć to zadanie oraz realizację zadań związanych z wykonywaniem budżetu — zgodnie z rozporządzeniem Rady (WE, Euratom) nr 1605/2002 z dnia 25 czerwca 2002 r. w sprawie rozporządzenia finansowego mającego zastosowanie do budżetu ogólnego Wspólnot Europejskich ⁽¹⁾ — krajowym organom sektora publicznego, które znajdują się w dwóch różnych państwach.

5. Każdy z krajowych organów sektora publicznego, o których mowa w ust. 4, musi spełniać w szczególności następujące kryteria wyboru:

- a) musi wykazać długie doświadczenie w eksploatacji wielkoskalowego systemu informatycznego o funkcjach, o których mowa w art. 4 ust. 4;
- b) musi posiadać wieloletnią wiedzę fachową na temat wymagań związanych z obsługą i bezpieczeństwem systemu informatycznego o funkcjach porównywalnych z funkcjami, o których mowa w art. 4 ust. 4;
- c) musi dysponować wystarczającą liczbą doświadczonych pracowników posiadających kwalifikacje zawodowe i językowe odpowiednie do współpracy w międzynarodowym środowisku, wymagane dla potrzeb SIS II;
- d) musi dysponować bezpieczną i opracowaną specjalnie dla jego potrzeb infrastrukturą, zdolną w szczególności wspierać wielkoskalowe systemy informatyczne i zapewniać ich ciągłe działanie; oraz
- e) jego otoczenie administracyjne musi umożliwiać właściwe wywiązywanie się z zadań i unikanie konfliktów interesów.

6. Przed delegowaniem zadań, o których mowa w ust. 4, a po dokonaniu tego — w regularnych odstępach czasowych, Komisja informuje Parlament Europejski i Radę o warunkach, na jakich zadania te zostały delegowane, dokładnym zakresie tych zadań oraz organach, którym zadania te delegowano.

7. Jeżeli w okresie przejściowym Komisja deleguje swoje obowiązki zgodnie z ust. 4, zapewnia ona, by zostały przy tym w pełni zachowane ograniczenia wynikające z systemu instytucjonalnego określonego w Traktacie WE. Komisja zapewnia w szczególności, by delegowanie tych zadań nie wpłynęło niekorzystnie na jakikolwiek system skutecznej kontroli ustanowiony prawem Unii Europejskiej, sprawowanej przez Trybunał Sprawiedliwości, Trybunał Obrachunkowy lub też przez Europejskiego Inspektora Ochrony Danych.

8. Zarządzanie operacyjne centralnym SIS II obejmuje wszystkie zadania niezbędne do tego, by centralny SIS II działał zgodnie z niniejszą decyzją przez 24 godziny na dobę, 7 dni w tygodniu — w szczególności prace konserwacyjne oraz udoskonalenia technologiczne, jakich wymaga sprawne działanie systemu.

Artykuł 16

Bezpieczeństwo

1. Organ zarządzający w odniesieniu do centralnego SIS II a Komisja w odniesieniu do infrastruktury łączności podejmują niezbędne środki, obejmujące plan bezpieczeństwa, aby:

- a) zapewnić fizyczną ochronę danych, w tym poprzez sporządzenie planów awaryjnych służących ochronie infrastruktury krytycznej;
- b) zapobiec dostępowi osób nieuprawnionych do infrastruktury przetwarzania danych, wykorzystywanej do przetwarzania danych osobowych (kontrola dostępu do infrastruktury);
- c) zapobiec nieuprawnionemu odczytywaniu, kopiowaniu, zmienianiu lub usuwaniu nośników danych (kontrola nośników danych);
- d) zapobiec nieuprawnionemu wprowadzaniu danych i nieuprawnionemu wglądowi do przechowywanych danych osobowych oraz ich zmienianiu i usuwaniu (kontrola przechowywania);
- e) zapobiec wykorzystywaniu systemów zautomatyzowanego przetwarzania danych przez osoby nieuprawnione, korzystające ze sprzętu do przekazywania danych (kontrola użytkowników);
- f) zapewnić, by osoby uprawnione do korzystania z systemu zautomatyzowanego przetwarzania danych miały dostęp wyłącznie do danych objętych posiadaniem przez siebie upoważnieniem, za pomocą osobistych i niepowtarzalnych identyfikatorów użytkownika oraz poufnego trybu dostępu (kontrola dostępu do danych);
- g) stworzyć profile z opisem funkcji i zadań osób, które są uprawnione do dostępu do danych lub do infrastruktury przetwarzania danych, i udostępnić te profile bezzwłocznie Europejskiemu Inspektorowi Ochrony Danych, o którym mowa w art. 61, na jego wniosek (profile personelu);
- h) zapewnić możliwość weryfikacji i stwierdzenia, jakim organom można przekazywać dane osobowe za pośrednictwem sprzętu do przekazywania danych (kontrola przekazywania danych);
- i) zapewnić następnie możliwość weryfikacji i stwierdzenia, które dane osobowe zostały wprowadzone do zautomatyzowanych systemów przetwarzania danych oraz kiedy i przez kogo zostały one wprowadzone (kontrola wprowadzania danych);
- j) zapobiec nieuprawnionemu odczytywaniu, kopiowaniu, zmienianiu lub usuwaniu danych osobowych podczas transferów danych osobowych lub podczas przemieszczania nośników danych, w szczególności poprzez zastosowanie odpowiednich technik szyfrowania (kontrola transportu);
- k) kontrolować skuteczność środków bezpieczeństwa, o których mowa w niniejszym ustępie, i podejmować konieczne działania organizacyjne dotyczące kontroli wewnętrznej, tak by spełnić wymogi niniejszej decyzji (autokontrola).

⁽¹⁾ Dz.U. L 248 z 16.9.2002, str. 1.

2. W odniesieniu do bezpieczeństwa wymiany informacji uzupełniających za pomocą infrastruktury łączności organ zarządzający podejmuje środki bezpieczeństwa równoważne środkom, o których mowa w ust. 1.

Artykuł 17

Poufność — organ zarządzający

1. Bez uszczerbku dla art. 17 Regulaminu pracowniczego urzędników Wspólnot Europejskich, organ zarządzający stosuje odpowiednie zasady tajemnicy zawodowej lub inne równoważne wymogi poufności wobec wszystkich swoich pracowników, którzy muszą operować danymi SIS II, na zasadach porównywalnych z zasadami, o których mowa w art. 11 niniejszej decyzji. Zobowiązanie to obowiązuje także po zakończeniu pełnienia urzędu lub ustaniu zatrudnienia lub po zakończeniu ich działalności.

2. W odniesieniu do poufności wymiany informacji uzupełniających za pomocą infrastruktury łączności organ zarządzający podejmuje środki zapewniające poufność równoważne środkom, o których mowa w ust. 1.

Artykuł 18

Prowadzenie rejestrów na szczeblu centralnym

1. Organ zarządzający zapewnia rejestrowanie wszystkich przypadków, w których uzyskano dostęp do danych osobowych CS-SIS lub dokonano wymiany takich danych, do celów, o których mowa w art. 12 ust. 1 i 2.

2. Rejestry zawierają w szczególności historię wpisów, datę i godzinę przekazania danych, dane wykorzystane do wyszukiwania, odniesienie do przekazanych danych oraz nazwę właściwego organu odpowiedzialnego za przetwarzanie danych.

3. Rejestry mogą być wykorzystywane wyłącznie do celu wskazanego w ust. 1 i są usuwane najwcześniej po upływie jednego roku, a najpóźniej po upływie trzech lat od daty ich sporządzenia. Rejestry obejmujące historię wpisów są usuwane po upływie okresu od jednego roku do trzech lat od daty usunięcia wpisów.

4. Rejestry mogą być przechowywane dłużej, jeśli są potrzebne dla celów procedur monitorowania, które już się rozpoczęły.

5. Właściwe organy odpowiedzialne za kontrolowanie, czy dane wyszukiwanie jest dopuszczalne, monitorowanie dopuszczalności przetwarzania danych, autokontrolę i zapewnianie należytego działania N.SIS II, integralności danych i bezpieczeństwa, muszą — w granicach swoich uprawnień — na żądanie mieć dostęp do tych rejestrów, do celów wykonywania swoich zadań.

Artykuł 19

Kampania informacyjna

Komisja — we współpracy z krajowymi organami nadzorczymi i Europejskim Inspektorem Ochrony Danych — dopilnowuje, by uruchomieniu SIS II towarzyszyła kampania informacyjna Komisji, informująca społeczeństwo o celach, przechowywanych danych, organach mających do nich dostęp oraz prawach obywateli. Po utworzeniu organu zarządzającego regularnie powtarza on takie kampanie we współpracy z krajowymi organami nadzorczymi i Europejskim Inspektorem Ochrony Danych. Państwa członkowskie, we współpracy z własnymi krajowymi organami nadzorczymi, opracowują i wprowadzają w życie konieczne strategie działań służące ogólnemu informowaniu społeczeństwa o SIS II.

ROZDZIAŁ IV

KATEGORIE DANYCH I UMIESZCZANIE ZNACZNIKÓW

Artykuł 20

Kategorie danych

1. Bez uszczerbku dla art. 8 ust. 1 ani dla przepisów niniejszej decyzji dotyczących przechowywania danych dodatkowych, SIS II zawiera wyłącznie te kategorie danych dostarczanych przez każde z państw członkowskich, jakich wymagają cele określone w art. 26, 32, 34, 36, 38.

2. Dane te dzielą się na następujące kategorie:

- a) osoby, w odniesieniu do których został wprowadzony wpis;
- b) przedmioty, o których mowa w art. 36 i 38.

3. Informacje o osobach, w odniesieniu do których dokonano wpisu, nie zawierają innych danych niż:

- a) nazwisko(-a) i imię (imiona), nazwisko(-a) rodowe, poprzednio używane imiona/nazwiska oraz wszelkie pseudonimy, które mogą być wpisywane oddzielnie;
- b) wszelkie szczególne, obiektywne cechy fizyczne niepodlegające zmianom;
- c) miejsce i data urodzenia;
- d) płeć;
- e) fotografie;
- f) odciski palców;
- g) obywatelstwo(-a);
- h) informacja, czy dana osoba jest uzbrojona, agresywna lub czy jest uciekinierem;
- i) powód wpisu;
- j) organ dokonujący wpisu;
- k) odesłanie do decyzji będącej powodem wpisu;
- l) działania, jakie należy podjąć;

m) odsyłacz lub odsyłacze do innych wpisów dokonanych w SIS II, określone w art. 52;

n) rodzaj przestępstwa.

4. Techniczne zasady wpisywania, aktualizowania, usuwania i wyszukiwania danych, o których mowa w ust. 2 i 3, są ustalone zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 67, bez uszczerbku dla przepisów aktu ustanawiającego organ zarządzający.

5. Techniczne zasady konieczne do przeszukiwania danych, o których mowa w ust. 3, są podobne do zasad wyszukiwania w CS-SIS oraz w kopiach krajowych i technicznych, o których mowa w art. 46 ust. 2.

Artykuł 21

Proporcjonalność

Państwo członkowskie dokonujące wpisu decyduje, czy dany przypadek jest na tyle stosowny, odpowiedni i ważny, by uzasadnione było wprowadzenie tego wpisu do SIS II.

Artykuł 22

Szczególne zasady dotyczące fotografii i odcisków palców

Fotografie i odciski palców, o których mowa w art. 20 ust. 3 lit. e) i f), są wykorzystywane pod warunkiem spełnienia następujących wymogów:

- fotografie i odciski palców wprowadzane są dopiero po specjalnej kontroli jakości stwierdzającej, czy spełniają minimalny standard jakości danych. Specyfikacja tej specjalnej kontroli jakości jest ustalana zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 67, bez uszczerbku dla przepisów aktu ustanawiającego organ zarządzający;
- fotografie i odciski palców wykorzystywane są jedynie w celu potwierdzenia tożsamości osoby, która została znaleziona w trakcie wyszukiwania według danych alfanumerycznych przeprowadzonego w SIS II;
- jak tylko stanie się to technicznie możliwe, fotografie i odciski palców mogą być także wykorzystywane w celu określenia tożsamości osoby na podstawie znaku biometrycznego. Zanim funkcja ta zostanie wdrożona w SIS II, Komisja przedstawia w sprawozdaniu, czy dostępne i gotowe są niezbędne rozwiązania techniczne; sprawozdanie to konsultowane jest z Parlamentem Europejskim.

Artykuł 23

Wymóg warunkujący dokonanie wpisu

1. Wpisów na temat osób nie wolno dokonywać, jeżeli brak jest danych, o których mowa w art. 20 ust. 3 lit. a), d) oraz l), a także w odpowiednich przypadkach w art. 20 ust. 3 lit. k).

2. Wprowadzane są również wszystkie pozostałe dane wymienione w art. 20 ust. 3, o ile są dostępne.

Artykuł 24

Przepisy ogólne o umieszczaniu znaczników

1. Jeżeli państwo członkowskie uważa, że wykonanie czynności wymaganych we wpisie dokonany zgodnie z art. 26, 32 lub 36 jest niezgodne z jego prawem krajowym, jego zobowiązaniami międzynarodowymi lub podstawowymi interesami narodowymi, państwo to może zażądać umieszczenia przy wpisie znacznika wskazującego, że działania, które należy podjąć na podstawie wpisu, nie będzie podjęte na terytorium tego państwa. Znacznik jest dodawany przez biuro SIRENE państwa członkowskiego, które dokonało wpisu.

2. W celu umożliwienia państwom członkowskim żądania umieszczenia znacznika przy wpisie dokonany zgodnie z art. 26, wszystkie państwa członkowskie są – w drodze wymiany informacji uzupełniających – automatycznie informowane o każdym nowym wpisie tej kategorii.

3. Jeżeli w szczególnie pilnych i poważnych przypadkach państwo członkowskie dokonujące wpisu zażąda wykonania danego działania, państwo członkowskie wykonujące wpis bada, czy może zezwolić na usunięcie znacznika umieszczonego przy wpisie na jego wniosek. Jeżeli państwo członkowskie wykonujące wpis jest w stanie to uczynić, podejmuje niezbędne kroki, by żądane działania zostały przeprowadzone niezwłocznie.

Artykuł 25

Znaczniki przy wpisach mających prowadzić aresztowania osób w celu ich wydania

1. Jeżeli zastosowanie ma decyzja ramowa 2002/584/WSiSW, znacznik zapobiegający aresztowaniu jest umieszczany przy wpisie mającym doprowadzić do aresztowania i wydania osoby wyłącznie w przypadku, gdy odmowa organu sądowego właściwego według prawa krajowego w sprawach wykonania europejskiego nakazu aresztowania opiera się na podstawie odmowy wykonania oraz gdy zażądano umieszczenia znacznika.

2. O umieszczenie znacznika przy wpisie mającym doprowadzić do aresztowania osoby w celu jej wydania może wystąpić właściwy według prawa krajowego organ sądowy na podstawie ogólnej instrukcji lub w konkretnej sprawie, jeżeli jest oczywiste, że konieczna będzie odmowa wykonania europejskiego nakazu aresztowania.

ROZDZIAŁ V

WPISY DOTYCZĄCE OSÓB POSZUKIWANYCH W CELU ARESZTOWANIA ICH I WYDANIA LUB EKSTRADYCY

Artykuł 26

Cele i warunki dokonywania wpisów

1. Dane osób poszukiwanych w celu aresztowania ich i wydania na podstawie europejskiego nakazu aresztowania lub osób poszukiwanych w celu aresztowania ich i ekstradycji są wprowadzane na wniosek właściwego organu sądowego państwa członkowskiego wydającego nakaz.

2. Dane osób poszukiwanych w celu aresztowania ich i wydania są wprowadzane również na podstawie nakazów aresztowania wydawanych zgodnie z umowami, które Unia Europejska zawarła z państwami trzecimi na podstawie art. 24 i 38 Traktatu UE w celach związanych z wydawaniem osób na podstawie nakazu aresztowania i które przewidują przekazywanie takiego nakazu aresztowania za pośrednictwem Systemu Informacyjnego Schengen.

Artykuł 27

Dane dodatkowe dotyczące osób poszukiwanych w celu aresztowania ich i wydania

1. Jeżeli osoba jest poszukiwana w celu aresztowania jej i wydania na podstawie europejskiego nakazu aresztowania, państwo członkowskie wydające nakaz wprowadza do SIS II kopię oryginału europejskiego nakazu aresztowania.

2. Państwo członkowskie wydające nakaz może wprowadzić do systemu kopię tłumaczenia europejskiego nakazu aresztowania na co najmniej jeden z języków urzędowych instytucji Unii Europejskiej.

Artykuł 28

Informacje uzupełniające o osobach poszukiwanych w celu aresztowania ich i wydania

Państwo członkowskie, które wprowadziło do SIS II wpis mający doprowadzić do aresztowania i wydania osoby, przekazuje informacje, o których mowa w art. 8 ust. 1 decyzji ramowej 2002/584/WSiSW, wszystkim państwom członkowskim w drodze wymiany informacji uzupełniających.

Artykuł 29

Informacje uzupełniające o osobach poszukiwanych w celu aresztowania ich i ekstradycji

1. Państwo członkowskie, które wprowadziło do SIS II wpis mający doprowadzić do ekstradycji, przekazuje wszystkim państwom członkowskim w drodze wymiany informacji dodatkowe następujące dane:

- a) organ, który wydał wniosek o aresztowanie;
- b) informacja, czy istnieje nakaz aresztowania lub dokument mający identyczny skutek prawny lub podlegający wykonaniu wyrok;
- c) kategoria i kwalifikacja prawna przestępstwa;
- d) opis okoliczności, w których przestępstwo zostało popełnione, w tym czas, miejsce oraz forma udziału osoby, w odniesieniu do której wpis został wprowadzony, w popełnieniu przestępstwa;
- e) w zakresie, w jakim jest to możliwe, konsekwencje popełnienia przestępstwa;
- f) wszelkie inne informacje użyteczne lub niezbędne do tego, by wykonać czynności wymagane we wpisie.

2. Dane, o których mowa w ust. 1, nie są przekazywane, jeżeli dane, o których mowa w art. 27 i 28, zostały już dostarczone i zostały uznane przez dane państwo za wystarczające do tego, by wykonać czynności wymagane we wpisie.

Artykuł 30

Przekształcanie wpisów dotyczących osób poszukiwanych w celu aresztowania ich i wydania lub ekstradycji

Jeżeli aresztowanie nie może dojść do skutku, z uwagi na odmowę przez wezwane państwo członkowskie zgodnie z procedurami dotyczącymi wprowadzania znaczników określonymi w art. 24 lub 25 albo z uwagi na to, iż nie zakończyło się dochodzenie w związku z wpisem wymagającym aresztowania i ekstradycji osoby, wezwane państwo uznaje dany wpis za dotyczący podania miejsca pobytu danej osoby.

Artykuł 31

Wykonanie działania na podstawie wpisu dotyczącego osoby poszukiwanej w celu aresztowania jej i wydania lub ekstradycji

1. W przypadkach, w których ma zastosowanie decyzja ramowa 2002/584/WSiSW, wpis dokonany w SIS II zgodnie z art. 26 w połączeniu z danymi dodatkowymi, o których mowa w art. 27, stanowią europejski nakaz aresztowania wydany zgodnie z decyzją ramową 2002/584/WSiSW i mają taki sam skutek.

2. Jeżeli decyzja ramowa 2002/584/WSiSW nie ma zastosowania, wpis dokonany w SIS II zgodnie z art. 26 i art. 29 ma taki sam skutek prawny, co wniosek o tymczasowe aresztowanie wydany na podstawie art. 16 Europejskiej konwencji o ekstradycji z dnia 13 grudnia 1957 r. lub art. 15 Traktatu o unii Beneluksu dotyczącego ekstradycji i wzajemnej pomocy w sprawach karnych z dnia 27 czerwca 1962 r.

ROZDZIAŁ V

WPISY DOTYCZĄCE OSÓB ZAGINIONYCH

Artykuł 32

Cele i warunki dokonywania wpisów

1. Dane osób zaginionych, które powinny być objęte ochroną lub osób, których miejsce przebywania należy ustalić, są wprowadzane do SIS II na wniosek właściwego organu państwa członkowskiego dokonującego wpisu.

2. Wprowadzane mogą być następujące kategorie osób zaginionych:

- a) osoby zaginione, które powinny być objęte ochroną:
 - (i) dla ich własnej ochrony;
 - (ii) w celu zapobiegania zagrożeniom oraz;
- b) osoby zaginione, które nie muszą być objęte ochroną.

3. Ustęp 2 lit. a) ma zastosowanie wyłącznie do osób, które muszą zostać przymusowo umieszczone w odpowiedniej placówce w wyniku decyzji podjętej przez właściwy organ.

4. Ustęp 1, 2 i 3 mają zastosowanie w szczególności do nieletnich.

5. Państwa członkowskie zapewniają, by dane wprowadzane do SIS II wskazywały, do której z kategorii wymienionych w ust. 2 należy dana zaginiona osoba.

Artykuł 33

Wykonanie działań na podstawie wpisu

1. W przypadku odnalezienia osoby, o której mowa w art. 32, właściwe organy powiadamiają, z zastrzeżeniem ust. 2, państwo członkowskie, które dokonało wpisu o miejscu pobytu tej osoby. Organy te, w przypadkach, o których mowa w art. 32 ust. 2 lit. a), mogą umieścić tę osobę w bezpiecznym miejscu, aby uniemożliwić jej kontynuowanie podróży, jeżeli uprawnia je do tego prawo krajowe.

2. Dane odnalezionej pełnoletniej osoby zaginionej mogą być przekazywane między jednostkami innymi niż właściwe organy tylko za zgodą tej osoby. Właściwe organy mogą jednak przekazać informacje o usunięciu wpisu z powodu odnalezienia danej osoby zainteresowanemu, który zgłosił jej zaginięcie.

ROZDZIAŁ VII

WPISY DOTYCZĄCE OSÓB, KTÓRYCH OBECNOŚĆ JEST WYMAGANA DO CELÓW PROCEDURY SĄDOWEJ

Artykuł 34

Cele i warunki dokonywania wpisów

Aby zapewnić informację o miejscu zamieszkania lub pobytu, państwa członkowskie wprowadzają do SIS II na wniosek właściwego organu dane dotyczące:

- a) świadków;
- b) osób wezwanych do stawienia przed organami sądowymi w związku z postępowaniem karnym lub w tym celu poszukiwanych, aby złożyły wyjaśnienia w sprawie czynów, za które są ścigane;
- c) osób, którym ma zostać doręczony wyrok sądowy lub inne dokumenty związane z postępowaniem karnym, po to by złożyły wyjaśnienia w sprawie czynów, za które są ścigane;
- d) osób, którym ma zostać doręczone wezwanie do stawienia się w celu odbycia kary pozbawienia wolności.

Artykuł 35

Wykonanie działania na podstawie wpisu

Wymagane informacje są przekazywane w drodze wymiany informacji uzupełniających państwu członkowskiemu, które o nie wystąpiło.

ROZDZIAŁ VIII

WPISY DOTYCZĄCE OSÓB LUB PRZEDMIOTÓW WPROWADZANE W CELU PRZEPROWADZANIA KONTROLI NIEJAWNYCH LUB KONTROLI SZCZEGÓLNYCH

Artykuł 36

Cele i warunki dokonywania wpisów

1. Dane osób lub pojazdów, jednostek pływających, statków powietrznych i kontenerów są wprowadzane zgodnie z prawem krajowym państwa członkowskiego, które dokonuje wpisu, do celów kontroli niejawnych lub kontroli szczególnych zgodnie z art. 37 ust. 4.

2. Wpisu takiego można dokonać w celu ścigania przestępstw oraz zapobiegania zagrożeniom bezpieczeństwa publicznego:

- a) jeżeli istnieją wyraźne oznaki, że dana osoba ma zamiar popełnić lub popełnia poważne przestępstwo, takie jak przestępstwa, o których mowa w art. 2 ust. 2 decyzji ramowej 2002/584/WSiSW; lub
- b) jeżeli ogólna ocena danej osoby, zwłaszcza w świetle wcześniej popełnionych przestępstw, daje powód do przypuszczenia, że osoba ta będzie popełniać także w przyszłości poważne przestępstwa, takie jak przestępstwa, o których mowa w art. 2 ust. 2 decyzji ramowej 2002/584/WSiSW.

3. Ponadto wpisu można dokonać zgodnie z prawem krajowym na wniosek organów odpowiedzialnych za bezpieczeństwo narodowe, jeżeli istnieją konkretne przesłanki wskazujące, że informacje określone w art. 37 ust. 1 są niezbędne do zapobieżenia poważnemu zagrożeniu stwarzanemu przez daną osobę lub innym poważnym zagrożeniom wewnętrznego i zewnętrznego bezpieczeństwa narodowego. Państwo członkowskie dokonujące wpisu zgodnie z niniejszym ustępem powiadamia o tym pozostałe państwa członkowskie. Każde państwo członkowskie określa, którym organom przekazywane są takie informacje.

4. Wpisy dotyczące pojazdów, jednostek pływających, statków powietrznych i kontenerów mogą być dokonywane, jeżeli istnieją wyraźne oznaki, że są one związane z poważnymi przestępstwami, o których mowa w ust. 2, lub z poważnymi zagrożeniami, o których mowa w ust. 3.

Artykuł 37

Wykonanie działania na podstawie wpisu

1. W celu przeprowadzania kontroli niejawnych lub kontroli szczególnych wszystkie lub niektóre z poniższych informacji są gromadzone i przekazywane organowi dokonującemu wpisu, gdy na obszarze państwa członkowskiego prowadzone są kontrole graniczne lub inne kontrole policyjne i celne:

- a) fakt odnalezienia osoby lub pojazdu, jednostki pływającej, statku powietrznego lub kontenera, których dotyczy wpis;
- b) miejsce, czas lub przyczyny kontroli;

- c) trasa i cel podróży;
- d) osoby towarzyszące danej osobie lub osoby przewożone pojazdem, jednostką pływającą lub statkiem powietrznym, co do których istnieją uzasadnione podejrzenia, że pozostają one w związku z osobami, których dotyczy wpis;
- e) wykorzystane: pojazd, jednostka pływająca, statek powietrzny lub kontener;
- f) przewożone przedmioty;
- g) okoliczności, w jakich osoba lub pojazd, jednostka pływająca, statek powietrzny lub kontener zostały znalezione.

2. Informacje określone w ust. 1 są przekazywane w drodze wymiany informacji uzupełniających.

3. W celu uzyskania informacji, o których mowa w ust. 1, państwa członkowskie podejmują niezbędne kroki dla zachowania niejawnego charakteru takiej kontroli.

4. Podczas kontroli szczególnych osoby, pojazdy, jednostki pływające, statki powietrzne, kontenery oraz przewożone przedmioty mogą zostać przeszukane zgodnie z prawem krajowym w celach, o których mowa w art. 36. Jeżeli kontrole szczególne nie są dopuszczalne w świetle prawa państwa członkowskiego, są one automatycznie zastępowane w tym państwie członkowskim kontrolami niejawnymi.

ROZDZIAŁ IX

WPISY DOTYCZĄCE PRZEDMIOTÓW PRZEZNACZONYCH DO ZAJĘCIA LUB WYKORZYSTANIA JAKO DOWÓD W POSTĘPOWANIU KARNYM

Artykuł 38

Cele i warunki dokonywania wpisów

1. Dane dotyczące przedmiotów poszukiwanych w celu ich zajęcia lub wykorzystania jako dowód w postępowaniu karnym są wprowadzane do SIS II.
2. Wprowadza się następujące kategorie łatwych do zidentyfikowania przedmiotów:
 - a) pojazdy silnikowe o pojemności skokowej przekraczającej 50 cm³, jednostki pływające i statki powietrzne;
 - b) przyczepy i naczepy o masie własnej przekraczającej 750 kg, przyczepy turystyczne, urządzenia przemysłowe, silniki przyczepne i kontenery;
 - c) broń palna;
 - d) blankiety dokumentów urzędowych, które zostały skradzione, przywłaszczone lub utracone;
 - e) wydane dokumenty tożsamości, takie jak: paszporty, dowody tożsamości, prawa jazdy, dokumenty pobytowe i dokumenty podróży, które zostały skradzione, przywłaszczone, utracone lub unieważnione;

- f) dowody rejestracyjne i tablice rejestracyjne pojazdów, które zostały skradzione, przywłaszczone, utracone lub unieważnione;
- g) banknoty (o spisanych numerach);
- h) papiery wartościowe i środki płatnicze, takie jak: czeki, karty kredytowe, obligacje, akcje i dokumenty potwierdzające udział, które zostały skradzione, przywłaszczone, utracone lub unieważnione.

3. Techniczne zasady wpisywania, aktualizowania, usuwania i przeszukiwania danych, o których mowa w ust. 2, są określane zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 67, bez uszczerbku dla przepisów aktu ustanawiającego organ zarządzający.

Artykuł 39

Wykonanie działania na podstawie wpisu

1. Jeżeli wyszukiwanie w systemie wykaże istnienie wpisu dotyczącego przedmiotu, który został znaleziony, organ, który stwierdził zgodność wpisu z przedmiotem, zgłasza ten fakt organowi, który dokonał wpisu, tak by ustalić konieczne działania. W tym celu dopuszcza się także przekazywanie danych osobowych zgodnie z niniejszą decyzją.

2. Informacje, o których mowa w ust. 1, są przekazywane w ramach wymiany informacji uzupełniających.

3. Państwo członkowskie, które odnalazło dany przedmiot, podejmuje działania zgodnie z prawem krajowym.

ROZDZIAŁ X

PRAWO DO DOSTĘPU I PRZECHOWYWANIE WPISÓW

Artykuł 40

Organy uprawnione do dostępu do wpisów

1. Dostęp do danych wprowadzonych do SIS II oraz prawo do ich przeszukiwania bezpośrednio lub w kopii danych SIS II są zastrzeżone wyłącznie dla organów odpowiedzialnych za:

- a) kontrole graniczne, zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 562/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 15 marca 2006 r. ustanawiającym wspólnotowy kodeks zasad regulujących przepływ osób przez granice (kodeks graniczny Schengen) ⁽¹⁾;
- b) inne kontrole policyjne i celne prowadzone na terytorium danego państwa członkowskiego, koordynację takich kontroli przez wyznaczone organy.

2. Prawo dostępu do danych wprowadzonych do SIS II oraz prawo do bezpośredniego przeszukiwania takich danych mogą być wykonywane również przez krajowe organy sądowe — w tym organy odpowiedzialne za wszczynanie dochodzeń z oskarżenia publicznego w postępowaniu karnym i dochodzeń sądowych przed wniesieniem aktu oskarżenia, w ramach wykonywania zadań określonych przez ustawodawstwo krajowe — a także przez organy pełniące wobec nich funkcje koordynującą.

⁽¹⁾ Dz.U. L 105 z 13.4.2006, str. 1.

3. Organy, o których mowa w niniejszym artykule, są uwzględniane w wykazie, o którym mowa w art. 46 ust. 8.

Artykuł 41

Dostęp Europolu do danych zawartych w SIS II

1. W ramach swojego mandatu Europejski Urząd Policji (Europol) ma prawo dostępu do danych wprowadzonych do SIS II zgodnie z art. 26, 36 i 38 oraz do bezpośredniego ich przeszukiwania.

2. Jeżeli podczas przeszukiwania danych Europol stwierdzi istnienie wpisu w SIS II, informuje o tym — metodami określonymi w konwencji o Europolu — państwo członkowskie, które dokonało wpisu.

3. Wykorzystanie informacji uzyskanych w wyniku przeszukiwania danych SIS II wymaga zgody danego państwa członkowskiego. Jeżeli to państwo członkowskie pozwoli na wykorzystanie takich informacji, to posługiwanie się nimi podlega postanowieniom konwencji o Europolu. Europol może przekazać takie informacje państwom trzecim i organom trzecim wyłącznie za zgodą danego państwa członkowskiego.

4. Europol może wystąpić o przekazanie przez dane państwo członkowskie dalszych informacji zgodnie z postanowieniami konwencji o Europolu.

5. Europol:

- a) prowadzi rejestr wszystkich przypadków uzyskania dostępu i przeprowadzonych przez siebie wyszukiwań, zgodnie z postanowieniami art. 12;
- b) bez uszczerbku dla ust. 4 i 5, nie podłącza części SIS II ani też nie przenosi danych, które są w tych częściach zawarte i które zostały mu udostępnione, do jakiegokolwiek komputerowego systemu gromadzenia i przetwarzania danych stosowanego przez Europol lub w tym urzędzie, a także nie pobiera ani nie kopiuje w inny sposób jakichkolwiek części SIS II;
- c) ogranicza dostęp do danych wprowadzonych do SIS II w taki sposób, by korzystali z niego tylko specjalnie uprawnieni pracownicy Europolu;
- d) przyjmuje i stosuje środki przewidziane w art. 10 i 11;
- e) zapewnia wspólnemu organowi nadzorcemu, ustanowionemu na mocy art. 24 konwencji o Europolu, możliwość sprawdzenia, w jaki sposób Europol korzysta z prawa dostępu do danych wprowadzonych do SIS II i ich przeszukiwania.

Artykuł 42

Dostęp Eurojustu do danych zawartych w SIS II

1. Krajowi przedstawiciele oddelegowani do Eurojustu oraz ich asystenci w ramach swojego mandatu mają prawo do dostępu do danych wprowadzonych do SIS II zgodnie z art. 26, 32, 34 i 38 oraz do przeszukiwania tych danych.

2. Jeżeli podczas przeszukiwania danych oddelegowany do Eurojustu krajowy przedstawiciel stwierdzi istnienie wpisu w SIS II, informuje o tym państwo członkowskie, które dokonało wpisu. Informacje uzyskane w wyniku takiego wyszukiwania mogą być przekazywane państwom trzecim i organom trzecim jedynie za zgodą państwa członkowskiego, które dokonało wpisu.

3. Przepisy niniejszego artykułu nie mogą być interpretowane jako modyfikacja przepisów decyzji 2002/187/WSiSW dotyczących ochrony danych i odpowiedzialności prawnej za wszelkie nieuprawnione lub nieprawidłowe przetwarzanie takich danych przez krajowych przedstawicieli oddelegowanych do Eurojustu lub ich asystentów, ani też jako modyfikacja uprawnień wspólnego organu nadzorczego, ustanowionego na mocy tej decyzji.

4. Każdy przypadek uzyskania dostępu i przeprowadzenia wyszukiwania przez krajowego przedstawiciela oddelegowanego do Eurojustu lub jego asystenta zostaje zarejestrowany zgodnie z art. 12; rejestracji podlega również każde wykorzystanie przez nich danych, do których uzyskali dostęp.

5. Żadne części SIS II nie mogą być podłączane, a zawarte w nich dane, udostępniane krajowym przedstawicielom i ich asystentom, nie mogą być przenoszone, do jakiegokolwiek komputerowego systemu gromadzenia i przetwarzania danych stosowanego przez Eurojust lub w tym urzędzie, nie wolno też pobierać żadnych części SIS II.

6. Dostęp do danych wprowadzonych do SIS II jest zastrzeżony dla krajowych przedstawicieli i ich asystentów i nie może być rozszerzony na pracowników Eurojustu.

7. Przyjmowane i stosowane są środki mające na celu zapewnienie bezpieczeństwa i poufności przewidziane w art. 10 i 11.

Artykuł 43

Zakres dostępu

Użytkownicy, w tym Europol, krajowi przedstawiciele oddelegowani do Eurojustu i ich asystenci mogą mieć dostęp wyłącznie do tych danych, które są im potrzebne do wykonywania ich zadań.

Artykuł 44

Okres przechowywania wpisów dotyczących osób

1. Wpisy dotyczące osób wprowadzane do SIS II zgodnie z niniejszą decyzją są przechowywane wyłącznie przez okres konieczny do osiągnięcia celów, w których zostały wprowadzone.

2. Państwo członkowskie, które dokonało wpisu, w terminie trzech lat od daty jego dokonania w SIS II weryfikuje potrzebę jego zachowania. W przypadku wpisów dotyczących osób, które zostały dokonane zgodnie z art. 36, okres ten wynosi rok.

3. Każde państwo członkowskie ustanawia w stosownych przypadkach krótsze terminy weryfikacji, zgodnie ze swoim prawem krajowym.

4. W trakcie okresu weryfikacji państwo członkowskie dokonujące wpisu może, na podstawie wszechstronnej i indywidualnej oceny, która podlega rejestracji, podjąć decyzję o dłuższym przechowywaniu wpisu, o ile jest to konieczne do celów, w których wpis ten został dokonany. W takim przypadku ust. 2 ma zastosowanie również do przedłużenia okresu przechowywania. Wszelkie informacje o przedłużeniu okresu przechowywania wpisu są przekazywane do CS-SIS.

5. Po upływie okresu weryfikacji, o którym mowa w ust. 2, wpisy usuwane są automatycznie poza przypadkami, gdy państwo członkowskie, które dokonało wpisu, przekazało do CS-SIS informację o przedłużeniu okresu przechowywania wpisu, zgodnie z ust. 4. CS-SIS automatycznie informuje państwa członkowskie z czteromiesięcznym wyprzedzeniem o zaplanowanym usunięciu danych z systemu.

6. Państwa członkowskie przechowują statystyki dotyczące liczby wpisów, których okres przechowywania został przedłużony zgodnie z ust. 4.

Artykuł 45

Okres przechowywania wpisów dotyczących przedmiotów

1. Wpisy dotyczące przedmiotów wprowadzane do SIS II zgodnie z niniejszą decyzją są przechowywane wyłącznie przez okres konieczny do osiągnięcia celów, w których zostały wprowadzone.

2. Wpisy dotyczące przedmiotów wprowadzone zgodnie z art. 36 przechowywane są przez okres nieprzekraczający pięciu lat.

3. Wpisy dotyczące przedmiotów wprowadzone zgodnie z art. 38 przechowywane są przez okres nieprzekraczający dziesięciu lat.

4. Okresy przechowywania danych określone w ust. 2 i 3 mogą być przedłużone, o ile wymagają tego cele, w których dokonano wpisu. W takim przypadku ust. 2 i 3 mają zastosowanie również do przedłużenia okresu przechowywania.

ROZDZIAŁ XI

OGÓLNE ZASADY PRZETWARZANIA DANYCH

Artykuł 46

Przetwarzanie danych SIS II

1. Państwa członkowskie mogą przetwarzać dane określone w art. 20, 26, 32, 34, 36 i 38 wyłącznie w celach, jakie zostały określone dla każdej z kategorii wpisów, o których mowa w tych artykułach.

2. Dane mogą być kopiowane wyłącznie do celów technicznych, pod warunkiem że takie kopiowanie jest niezbędne do przeprowadzenia bezpośredniego wyszukiwania przez organy określone w art. 40. Do takich kopii mają zastosowanie przepisy niniejszej decyzji. Wpisy dokonywane przez jedno państwo członkowskie nie mogą być kopiowane z jego N.SIS II do innych krajowych plików danych.

3. Kopie techniczne, o których mowa w ust. 2, przekształcane w bazy danych istniejące w trybie *off-line* mogą być przechowywane przez okres nieprzekraczający 48 godzin. Okres ten może zostać przedłużony w sytuacjach awaryjnych do czasu ich ustania.

Państwa członkowskie prowadzą aktualny spis takich kopii, który udostępniają ich krajowemu organowi nadzorczemu i zapewniają, by w odniesieniu do takich kopii stosowane były przepisy niniejszej decyzji, a w szczególności przepisy art. 10.

4. Prawo dostępu do danych przyznaje się wyłącznie w granicach kompetencji organów krajowych, o których mowa w art. 40, właściwie upoważnionym pracownikom.

5. W odniesieniu do wpisów, o których mowa w art. 26, 32, 34, 36 i 38 niniejszej decyzji, każdy przypadek przetwarzania zawartych w nich informacji do celów innych niż te, w których wpisy te zostały dokonane w SIS II, musi być związany z konkretną sprawą i uzasadniony potrzebą, by zapobiec bezpośredniemu poważnemu zagrożeniu porządku publicznego oraz bezpieczeństwa publicznego, poważnymi względami bezpieczeństwa narodowego lub koniecznością zapobieżenia poważnym przestępstwom. W tym celu należy wcześniej uzyskać zgodę państwa członkowskiego dokonującego wpisu.

6. Dane nie mogą być wykorzystywane do celów administracyjnych.

7. Wszelkie przypadki wykorzystywania danych w sposób niezgodny z ust. 1–6 uznaje się zgodnie z prawem krajowym każdego państwa członkowskiego za nadużycie.

8. Każde państwo członkowskie przekazuje organowi zarządzającemu wykaz swoich właściwych organów, które są upoważnione do bezpośredniego wyszukiwania danych zawartych w SIS II zgodnie z niniejszą decyzją, jak również wszelkie zmiany dotyczące tego wykazu. Wykaz ten określa — z wyszczególnieniem dla każdego organu — jakie dane mogą być wyszukiwane i do jakich celów. Organ zarządzający zapewnia coroczne publikowanie wykazu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

9. O ile prawo Unii Europejskiej nie określa szczegółowych przepisów, dane wprowadzane do N.SIS II podlegają prawu każdego państwa członkowskiego.

Artykuł 47

Dane SIS II a pliki krajowe

1. Artykuł 46 ust. 2 nie narusza prawa państwa członkowskiego do przechowywania w swoich plikach krajowych danych SIS II, w związku z którymi podjęto działanie na jego terytorium. Dane takie są przechowywane w plikach krajowych przez okres nie dłuższy niż trzy lata, chyba że przepisy szczegółowe prawa krajowego przewidują dłuższy okres ich przechowywania.

2. Artykuł 46 ust. 2 nie narusza prawa państwa członkowskiego do przechowywania w pliku krajowym danych zawartych w konkretnym wpisie dokonanym w SIS II przez to państwo członkowskie.

Artykuł 48

Informacja w przypadku niewykonania wpisu

Jeśli żądane działanie nie może być wykonane, wezwane państwo członkowskie niezwłocznie informuje o tym państwo członkowskie, które dokonało wpisu.

Artykuł 49

Jakość danych przetwarzanych w SIS II

1. Na państwie członkowskim, które dokonało wpisu, spoczywa obowiązek zapewnienia, by dane były dokładne, aktualne i wprowadzane do SIS II zgodnie z prawem.
2. Do zmiany, uzupełniania, korekty, aktualizacji lub usuwania wprowadzonych danych upoważnione jest wyłącznie państwo członkowskie, które dokonało wpisu.
3. Jeżeli państwo członkowskie, inne niż to, które dokonało wpisu, posiada dowody wskazujące, że element danych jest niezgodny ze stanem faktycznym lub jest przechowywany niezgodnie z prawem, informuje o tym — w drodze wymiany informacji uzupełniających — państwo członkowskie, które dokonało wpisu, możliwie szybko i nie później niż dziesięć dni po stwierdzeniu istnienia takich dowodów. Państwo, które dokonało wpisu, sprawdza te informacje oraz, jeśli to konieczne, niezwłocznie koryguje lub usuwa zakwestionowane dane.
4. Jeżeli państwa członkowskie w ciągu dwóch miesięcy nie są w stanie osiągnąć porozumienia, państwo członkowskie, które nie dokonało wpisu, przekazuje sprawę Europejskiemu Inspektorowi Ochrony Danych, który wraz z zainteresowanymi krajowymi organami nadzorczymi podejmuje działania mediacyjne.
5. Jeżeli dana osoba twierdzi, że nie jest osobą poszukiwaną na podstawie wpisu, państwa członkowskie wymieniają informacje uzupełniające. Jeżeli wynik kontroli potwierdza, że rzeczywiście chodzi o dwie różne osoby, osoba ta zostaje powiadomiona o przepisach art. 51.
6. Jeśli istnieje już wpis w SIS II dotyczący danej osoby, państwo członkowskie, które dokonuje kolejnego wpisu, uzgadnia jego dokonanie z państwem członkowskim, które dokonało wpisu jako pierwsze. Uzgodnień dokonuje się w drodze wymiany informacji uzupełniających.

Artykuł 50

Rozróżnianie osób o podobnych cechach

Jeżeli przy dokonywaniu nowego wpisu stanie się oczywiste, że w SIS II istnieje już osoba z takim samym elementem opisu tożsamości, zastosowanie ma następująca procedura:

- a) biuro SIRENE zwraca się do organu, który wystosował wniosek o dokonanie wpisu, o wyjaśnienie, czy wpis dotyczy tej samej osoby;

- b) jeżeli kontrola potwierdzi, że osoba, której dotyczy nowy wpis, oraz osoba już ujęta w SIS II to rzeczywiście ta sama osoba, biuro SIRENE stosuje procedurę dokonywania wielokrotnych wpisów, o której mowa w art. 49 ust. 6. Jeżeli kontrola wykaże, że chodzi o dwie różne osoby, biuro SIRENE przyjmuje wniosek o dokonanie drugiego wpisu, dodając informacje niezbędne do uniknięcia błędnej identyfikacji.

Artykuł 51

Dodatkowe dane wprowadzane w celu rozwiązywania problemów związanych z błędną identyfikacją osób

1. Jeżeli istnieje ryzyko pomylenia osoby, której faktycznie dotyczy wpis, z osobą, której tożsamość jest przedmiotem pomyłki, państwo członkowskie, które dokonało wpisu, uzupełnia wpis za zgodą tej drugiej osoby o dane dotyczące tej drugiej osoby w celu uniknięcia negatywnych skutków błędnej identyfikacji.
2. Dane osoby, której tożsamość jest przedmiotem pomyłki, wykorzystywane są wyłącznie w celu:
 - a) umożliwienia właściwym organom odróżnienia osoby, której tożsamość jest przedmiotem pomyłki, od osoby, której faktycznie dotyczy wpis;
 - b) umożliwienia osobie, której tożsamość jest przedmiotem pomyłki, udowodnienia swojej tożsamości i ustalenie faktu pomylenia tożsamości.
3. Na użytek niniejszego artykułu jedynie następujące dane mogą być wprowadzane do SIS II i dalej przetwarzane w tym systemie:
 - a) nazwisko(-a) i imię (imiona), nazwisko(-a) rodowe, poprzednio używane imiona/nazwiska oraz wszelkie pseudonimy, wpisane oddzielnie, jeśli to możliwe;
 - b) wszelkie szczególne obiektywne cechy fizyczne niepodlegające zmianom;
 - c) miejsce i data urodzenia;
 - d) płeć;
 - e) fotografie;
 - f) odciski palców;
 - g) obywatelstwo(-a);
 - h) numer(-y) dokumentu(-ów) tożsamości wraz z datą wydania.
4. Techniczne zasady wpisywania i dalszego przetwarzania danych, o których mowa w ust. 3, są ustalane zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 67, bez uszczerbku dla przepisów aktu ustanawiającego organ zarządzający.

5. Dane określone w ust. 3 są usuwane w tym samym czasie, co odpowiadający im wpis, lub wcześniej, jeśli dana osoba zwraca się z takim wnioskiem.

6. Prawo dostępu do danych, o których mowa w ust. 3, przysługuje wyłącznie organom posiadającym prawo dostępu do odpowiadającego im wpisu. Mogą one korzystać z niego wyłącznie w celu uniknięcia błędnej identyfikacji.

Artykuł 52

Odsyłacze do innych wpisów

1. Państwo członkowskie może utworzyć odsyłacz do innych wpisów, których dokonuje w SIS II. Celem utworzenia takiego odsyłacza jest ustanowienie związku pomiędzy co najmniej dwoma wpisami.

2. Utworzenie odsyłacza nie wpływa na konkretne działanie, jakie należy podjąć na podstawie każdego z tak połączonych wpisów, ani na okres przechowywania każdego z tak połączonych wpisów.

3. Utworzenie odsyłacza nie wpływa na prawa dostępu przewidziane w niniejszej decyzji. Organy nieposiadające prawa dostępu do niektórych kategorii wpisów nie mogą widzieć odsyłacza do wpisu, do którego nie mają dostępu.

4. Państwo członkowskie tworzy odsyłacz do innych wpisów jedynie wtedy, gdy jest to podyktowane wyraźną potrzebą operacyjną.

5. Państwo członkowskie może tworzyć odsyłacze zgodnie ze swoimi przepisami krajowymi pod warunkiem przestrzegania zasad określonych w niniejszym artykule.

6. Jeżeli państwo członkowskie uzna, że utworzenie przez inne państwo członkowskie odsyłacza do innego wpisu jest niezgodne z jego prawem krajowym lub zobowiązaniami międzynarodowymi, może podjąć niezbędne środki, by uniemożliwić dostęp do tego odsyłacza ze swojego terytorium oraz uniemożliwić dostęp do niego swoim organom znajdującym się poza jego terytorium.

7. Techniczne zasady tworzenia odsyłaczy do innych wpisów są przyjmowane zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 67, bez uszczerbku dla przepisów aktu ustanawiającego organ zarządzający.

Artykuł 53

Cel i okres przechowywania informacji uzupełniających

1. Państwa członkowskie przechowują odniesienia do decyzji, które są podstawą wpisu, w biurze SIRENE w celu ułatwienia wymiany informacji uzupełniających.

2. Dane osobowe przechowywane w aktach biura SIRENE w wyniku wymiany informacji są przechowywane wyłącznie przez okres wymagany do osiągnięcia celów, w których zostały dostarczone. Są one usuwane najpóźniej po upływie roku od momentu usunięcia związanego z nimi wpisu z SIS II.

3. Ustęp 2 nie narusza prawa państwa członkowskiego do przechowywania w plikach krajowych danych dotyczących poszczególnych wpisów, których same dokonały, lub wpisów, w związku z którymi podjęto działania na jego terytorium. Okres przechowywania takich danych we wspomnianych aktach reguluje prawo krajowe.

Artykuł 54

Przekazywanie danych osobowych stronom trzecim

Dane osobowe przetwarzane w SIS II zgodnie z niniejszą decyzją nie są przekazywane ani udostępniane państwom trzecim ani organizacjom międzynarodowym.

Artykuł 55

Wymiana z Interpolem danych na temat skradzionych, przywłaszczonych, utraconych lub unieważnionych paszportów

1. W drodze odstępstwa od art. 54, wprowadzone do SIS II informacje o numerze, kraju wystawienia i typie paszportów skradzionych, przywłaszczonych, utraconych lub unieważnionych mogą być wymieniane z członkami Interpolu poprzez ustanowienie połączenia pomiędzy SIS II a bazą Interpolu zawierającą dane skradzionych lub utraconych dokumentów podróży, o ile zostanie zawarta umowa między Interpolem a Unią Europejską. Umowa ta musi zawierać zastrzeżenie, że przekazanie danych wprowadzonych przez dane państwo członkowskie zależy od zgody tego państwa członkowskiego.

2. Umowa, o której mowa w ust. 1, przewiduje, że wymieniane dane są dostępne wyłącznie dla członków Interpolu z państw, które zapewniają odpowiedni poziom ochrony danych osobowych. Przed zawarciem tej umowy Rada zasięga opinii Komisji co do adekwatności poziomu ochrony danych osobowych oraz poszanowania podstawowych praw i wolności w odniesieniu do automatycznego przetwarzania danych osobowych przez Interpol i przez państwa, które oddelegowały swoich przedstawicieli do Interpolu.

3. Umowa, o której mowa w ust. 1, może także przewidywać dostęp państw członkowskich za pośrednictwem SIS II do danych z bazy Interpolu zawierającej dane skradzionych lub utraconych dokumentów podróży, zgodnie z odpowiednimi przepisami niniejszej decyzji dotyczącymi wpisów do SIS II na temat skradzionych, przywłaszczonych, utraconych lub unieważnionych paszportów.

ROZDZIAŁ XII

OCHRONA DANYCH

Artykuł 56

Przetwarzanie wrażliwych kategorii danych

Zabronione jest przetwarzanie danych należących do kategorii wymienionych w art. 6 zdanie pierwsze Konwencji Rady Europy z dnia 28 stycznia 1981 r. o ochronie osób w związku z automatycznym przetwarzaniem danych osobowych.

Artykuł 57

Zastosowanie konwencji Rady Europy o ochronie danych

Dane osobowe przetwarzane na użytek niniejszej decyzji podlegają ochronie zgodnie z Konwencją Rady Europy z dnia 28 stycznia 1981 r. o ochronie osób w związku z automatycznym przetwarzaniem danych osobowych wraz z jej późniejszymi zmianami.

Artykuł 58

Prawo dostępu do danych, korekty nieścisłości oraz usunięcia danych wprowadzonych niezgodnie z prawem

1. Prawo osób do dostępu do danych, które ich dotyczą, wprowadzonych do SIS II zgodnie z niniejszą decyzją wykonywane jest zgodnie z prawem państwa członkowskiego, wobec którego osoby te powołują się na to prawo.

2. Jeżeli prawo krajowe tak stanowi, krajowy organ nadzorczy decyduje, czy informacje mają być podane do wiadomości oraz zgodnie z jakimi procedurami.

3. Państwo członkowskie, inne niż to, które dokonało wpisu, może przekazać informację dotyczącą takich danych tylko w przypadku, gdy uprzednio umożliwiło państwu członkowskiemu, które dokonało wpisu, zajęcie w tej sprawie stanowiska. Umożliwienie zajęcia stanowiska następuje w drodze wymiany informacji uzupełniających.

4. Informacje nie są przekazywane osobie, której dotyczą dane, jeżeli jest to konieczne do realizacji uprawnionych działań w związku z wpisem lub dla ochrony praw i wolności osób trzecich.

5. Każdy ma prawo do żądania, by dotyczące go dane niezgodne ze stanem faktycznym zostały poprawione, a dotyczące go dane przechowywane z naruszeniem prawa usunięte.

6. Dana osoba informowana jest możliwie szybko, a w każdym razie nie później niż 60 dni od daty złożenia przez nią wniosku o dostęp, lub wcześniej, jeżeli prawo krajowe przewiduje krótszy okres.

7. O działaniach podjętych po skorzystaniu przez daną osobę z prawa do korekty i usunięcia danych jest ona informowana możliwie szybko, a w każdym razie nie później niż trzy miesiące od daty złożenia przez nią wniosku o korektę lub usunięcie danych lub wcześniej, jeżeli prawo krajowe przewiduje krótszy okres.

Artykuł 59

Środki odwoławcze

1. Każdy może wystąpić do sądów lub organów właściwych na mocy prawa krajowego któregośkolwiek z państw członkowskich z wnioskiem o dostęp do informacji, skorygowanie, usunięcie lub uzyskanie informacji lub o odszkodowanie w związku z dotyczącym go wpisem.

2. Państwa członkowskie zobowiązują się wzajemnie do wykonywania ostatecznych decyzji wydanych przez sądy lub organy, o których mowa w ust. 1, bez uszczerbku dla przepisów art. 64.

3. Przepisy dotyczące środków odwoławczych, o których mowa w niniejszym artykule, są poddawane ocenie przez Komisję w terminie do dnia 23 sierpnia 2009 r.

Artykuł 60

Nadzór nad N.SIS II

1. Każde państwo członkowskie zapewnia, aby niezależny organ („krajowy organ nadzorczy”) niezależnie nadzorował, czy dane osobowe zawarte w SIS II są przetwarzane na jego terytorium i przekazywane z jego terytorium zgodnie z prawem oraz by nadzorował wymianę i dalsze przetwarzanie informacji uzupełniających.

2. Krajowy organ nadzorczy zapewnia, aby co najmniej co cztery lata przeprowadzany był audyt operacji przetwarzania danych w ramach ich N.SIS II zgodny z międzynarodowymi standardami audytu.

3. Państwa członkowskie zapewniają, by krajowy organ nadzorczy dysponował zasobami wystarczającymi do wykonania zadań powierzonych mu na mocy niniejszej decyzji.

Artykuł 61

Nadzór nad organem zarządzającym

1. Europejski Inspektor Ochrony Danych kontroluje, czy działania organu zarządzającego w zakresie przetwarzania danych wykonywane są zgodnie z niniejszą decyzją. Zastosowanie mają odpowiednio obowiązki i uprawnienia określone w art. 46 i 47 rozporządzenia (WE) nr 45/2001.

2. Europejski Inspektor Ochrony Danych zapewnia, by co najmniej co cztery lata przeprowadzany był audyt działań organu zarządzającego w zakresie przetwarzania danych osobowych zgodny z międzynarodowymi standardami audytu. Sprawozdanie z takiego audytu przesyłane jest Parlamentowi Europejskiemu, Radzie, organowi zarządzającemu, Komisji i krajowym organom nadzorczym. Przed przyjęciem sprawozdania umożliwi się organowi zarządzającemu przedstawienie uwag.

Artykuł 62

Współpraca krajowych organów nadzorczych z Europejskim Inspektorem Ochrony Danych

1. Krajowe organy nadzorcze oraz Europejski Inspektor Ochrony Danych, działając w ramach swoich kompetencji, współpracują czynnie w ramach swoich zadań i zapewniają skoordynowany nadzór nad SIS II.

2. W zależności od potrzeb i w ramach swoich kompetencji obie strony wymieniają istotne informacje, wspomagają się w przeprowadzaniu kontroli i inspekcji, analizują trudności w zakresie wykładni i stosowania niniejszej decyzji, badają problemy związane ze sprawowaniem niezależnego nadzoru lub wykonywaniem praw osób, których dotyczą dane, sporządzają uzgodnione propozycje wspólnych rozwiązań problemów oraz upowszechniają wiedzę o uprawnieniach w zakresie ochrony danych.

3. Krajowe organy nadzorcze oraz Europejski Pełnomocnik ds. Ochrony Danych spotykają się w tym celu przynajmniej dwa razy do roku. Koszty tych spotkań i ich obsługa leżą w gestii Europejskiego Inspektora Ochrony Danych. Podczas pierwszego spotkania zostaje przyjęty regulamin wewnętrzny. Metody dalszych prac określone są wspólnie, zależnie od potrzeb. Wspólne sprawozdanie z działalności jest przesyłane co dwa lata Parlamentowi Europejskiemu, Radzie, Komisji i organowi zarządzającemu.

Artykuł 63

Ochrona danych w okresie przejściowym

Jeżeli w okresie przejściowym Komisja powierza swoje obowiązki innemu organowi lub organom zgodnie z art. 15 ust. 4, zapewnia ona Europejskiemu Inspektorowi Ochrony Danych prawo oraz możliwość pełnego wykonywania jego zadań, w tym przeprowadzania kontroli na miejscu oraz wykonywania wszelkich innych powierzonych mu uprawnień na mocy art. 47 rozporządzenia (WE) nr 45/2001.

ROZDZIAŁ XIII

ODPOWIEDZIALNOŚĆ PRAWNA I SANKCJE

Artykuł 64

Odpowiedzialność

1. Każde państwo członkowskie ponosi odpowiedzialność, zgodnie ze swoim prawem krajowym, za wszelkie szkody wyrządzone danej osobie w związku z użytkowaniem N.SIS II. Przepis ten ma również zastosowanie do szkód wyrządzonych przez państwo członkowskie, które dokonało wpisu, jeżeli państwo to wprowadziło dane niezgodne ze stanem faktycznym lub przechowuje dane w sposób niezgodny z prawem.

2. Jeżeli państwo członkowskie, przeciwko któremu wniesione zostało powództwo, nie jest państwem członkowskim, które dokonało wpisu, to państwo, które dokonało wpisu, jest zobowiązane do zwrotu — na wniosek państwa pozwanego — wypłaconego odszkodowania, chyba że państwo członkowskie domagające się zwrotu korzystało z przedmiotowych danych z naruszeniem niniejszej decyzji.

3. W przypadku naruszenia przez państwo członkowskie swoich obowiązków wynikających z niniejszej decyzji i spowodowania tym samym szkody w SIS II ponosi ono odpowiedzialność za tę szkodę, chyba że organ zarządzający lub inne państwa członkowskie uczestniczące w SIS II nie podjęły rozsądnych kroków, by zapobiec wystąpieniu szkody lub zminimalizować jej rozmiar.

Artykuł 65

Sankcje

Państwa członkowskie zapewniają, aby wszelkie przypadki nadużycia danych wprowadzonych do SIS II lub wymiany informacji uzupełniających z naruszeniem niniejszej decyzji podlegały skutecznym, proporcjonalnym i odstrasającym sankcjom, zgodnie z prawem krajowym.

ROZDZIAŁ XIV

PRZEPISY KOŃCOWE

Artykuł 66

Monitorowanie i statystyka

1. Organ zarządzający zapewnia, by wprowadzono procedury pozwalające kontrolować, na ile SIS II służy swojemu przeznaczeniu — pod kątem wyników, opłacalności, bezpieczeństwa i jakości usług.

2. Do celów prac konserwacyjno-technicznych, przygotowywania sprawozdań i sporządzania statystyk organ zarządzający posiada dostęp do niezbędnych informacji związanych z operacjami przetwarzania danych wykonywanymi w centralnym SIS II.

3. Organ zarządzający publikuje co roku statystyki pokazujące liczbę rekordów przypadających na daną kategorię wpisów, liczbę uzyskanych w systemie potwierżeń przypadających na daną kategorię wpisów oraz liczbę wejść do SIS II — ogółem oraz w rozbiciu na poszczególne państwa członkowskie.

4. Dwa lata po rozpoczęciu eksploatacji SIS II, a następnie co dwa lata organ zarządzający przedkłada Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdanie dotyczące technicznej sprawności centralnego SIS II i infrastruktury łączności — w tym ich bezpieczeństwa — oraz dwustronnej i wielostronnej wymiany informacji uzupełniających pomiędzy państwami członkowskimi.

5. Trzy lata po rozpoczęciu eksploatacji SIS II, a następnie co cztery lata Komisja sporządza ogólną ocenę centralnego SIS II oraz dwustronnej i wielostronnej wymiany informacji uzupełniających pomiędzy państwami członkowskimi. W takiej ogólnej ocenie zawierana jest analiza osiągniętych wyników w zestawieniu z celami i określa się, na ile wciąż aktualne są pierwotne przesłanki, w jaki sposób niniejsza decyzja stosowana jest do centralnego SIS II, na ile bezpieczny jest centralny SIS II i jakie będą konsekwencje dla przyszłych operacji. Komisja przekazuje ocenę Parlamentowi Europejskiemu i Radzie.

6. Państwa członkowskie dostarczają organowi zarządzającemu i Komisji informacji niezbędnych do sporządzania sprawozdań, o których mowa w ust. 3, 4 i 5.

7. Organ zarządzający dostarcza Komisji informacji niezbędnych do sporządzania ogólnych ocen, o których mowa w ust. 5.

Artykuł 67

Komitet regulacyjny

1. W przypadku odesłania do niniejszego artykułu Komisja wspierana jest przez komitet regulacyjny składający się z przedstawicieli państw członkowskich, któremu przewodniczy przedstawiciel Komisji. Przedstawiciel Komisji przedkłada komitetowi projekt dotyczący środków, jakie należy podjąć. Komitet opiniuje projekt w terminie, który może zostać określony przez przewodniczącego, w zależności od pilności sprawy. Opinia ta jest przyjmowana większością głosów określoną w art. 205 ust. 2 Traktatu WE, przewidzianą dla decyzji, które Rada przyjmuje na wniosek Komisji. Głosy przedstawicieli państw członkowskich w komitecie oblicza się w sposób określony w tym artykule. Przewodniczący nie bierze udziału w głosowaniu.

2. Na podstawie propozycji przewodniczącego komitet przyjmuje regulamin, przygotowany w oparciu o standardowy regulamin opublikowany w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

3. Komisja podejmuje zamierzone środki, jeżeli są one zgodne z opinią komitetu. Jeżeli zamierzone środki nie są zgodne z opinią komitetu lub jeżeli opinia nie została wydana, Komisja bezwzględnie przedstawia Radzie wniosek w sprawie środków, które mają zostać podjęte.

4. W sprawie tego wniosku Rada może stanowić kwalifikowaną większością głosów w terminie dwóch miesięcy od daty jego otrzymania. Jeżeli w tym okresie Rada wyrazi kwalifikowaną większością sprzeciw wobec wniosku, Komisja bada go ponownie. Komisja może przedstawić Radzie zmieniony wniosek, ponownie przedstawić swój wniosek lub przedstawić wniosek w sprawie aktu prawnego. Jeśli w powyższym terminie Rada nie przyjęła proponowanego aktu wykonawczego ani nie wyraziła sprzeciwu wobec wniosku w sprawie środków wykonawczych, Komisja przyjmuje proponowane środki wykonawcze.

5. Komitet, o którym mowa w ust. 1, pełni obowiązki od dnia 23 sierpnia 2007 r.

Artykuł 68

Zmiany w postanowieniach prawnego dorobku Schengen

1. Z dniem, o którym mowa w art. 71 ust. 2, w kwestiach wchodzących w zakres Traktatu UE niniejsze rozporządzenie zastępuje art. 64 i 92–119 konwencji z Schengen, z wyjątkiem art. 102a tej konwencji.

2. Z dniem, o którym mowa w art. 71 ust. 2, w kwestiach objętych zakresem stosowania Traktatu UE niniejsze rozporządzenie zastępuje następujące przepisy dorobku

Schengen, mające na celu wprowadzenie w życie powyższych artykułów ⁽¹⁾:

- a) decyzja Komitetu Wykonawczego z dnia 14 grudnia 1993 r. w sprawie rozporządzenia finansowego dotyczącego kosztów budowy i eksploatacji systemu informacyjnego Schengen (C.SIS) (SCH/Com-ex (93) 16);
- b) decyzja Komitetu Wykonawczego z dnia 7 października 1997 r. w sprawie rozwoju SIS (SCH/Com-ex (97) 24);
- c) decyzja Komitetu Wykonawczego z dnia 15 grudnia 1997 r. zmieniająca rozporządzenie finansowe w sprawie systemu C.SIS (SCH/Com-ex (97) 35);
- d) decyzja Komitetu Wykonawczego z dnia 21 kwietnia 1998 r. w sprawie C.SIS dla 15/18 przyłączy (SCH/Com-ex (98) 11);
- e) decyzja Komitetu Wykonawczego z dnia 25 kwietnia 1997 r. w sprawie udzielenia zamówienia na sporządzenie opracowania wstępnego dla SIS II (SCH/Com-ex (97) 2 zm. 2);
- f) decyzja Komitetu Wykonawczego z dnia 28 kwietnia 1999 r. w sprawie wydatków na budowę C.SIS (SCH/Com-ex (99) 4);
- g) decyzja Komitetu Wykonawczego z dnia 28 kwietnia 1999 r. w sprawie uaktualnienia podręcznika SIRENE (SCH/Com-ex (99) 5);
- h) deklaracja Komitetu Wykonawczego z dnia 18 kwietnia 1996 r. definiująca pojęcie cudzoziemca (SCH/Com-ex (96) dekl. 5);
- i) deklaracja Komitetu Wykonawczego z dnia 28 kwietnia 1999 r. w sprawie struktury SIS (SCH/Com-ex (99) dekl. 2 zmieniona);
- j) Decyzja Komitetu Wykonawczego z dnia 7 października 1997 r. w sprawie udziału Norwegii i Islandii w kosztach budowy i eksploatacji C.SIS (SCH/Com-ex (97) 18).

3. W kwestiach objętych zakresem stosowania Traktatu UE odesłania do zastąpionych artykułów konwencji z Schengen i odpowiednich przepisów dorobku Schengen mających na celu wykonanie tych artykułów uznaje się za odesłania do niniejszej decyzji.

Artykuł 69

Uchylenie

Z dniem, o którym mowa w art. 71 ust. 2, uchyla się decyzję 2004/201/WSiSW, decyzję 2005/211/WSiSW, decyzję 2005/719/WSiSW, decyzję 2005/727/WSiSW, decyzję 2006/228/WSiSW, decyzję 2006/229/WSiSW i decyzję 2006/631/WSiSW.

⁽¹⁾ Dz.U. L 239 z 22.9.2000, str. 439.

Artykuł 70

Okres przejściowy i budżet

1. Wpisy są przenoszone z SIS 1+ do SIS II. Państwa członkowskie zapewniają, traktując priorytetowo wpisy dotyczące osób, by treść wpisów przenoszonych z SIS 1+ do SIS II możliwie szybko i nie później niż w terminie trzech lat od dnia, o którym mowa w art. 71 ust. 2, była zgodna z przepisami niniejszej decyzji. W okresie przejściowym państwa członkowskie mogą nadal stosować postanowienia art. 94, 95, 97–100 konwencji z Schengen do treści wpisów przenoszonych z SIS 1+ do SIS II, z zastrzeżeniem następujących zasad:

- a) jeżeli nastąpi zmiana, uzupełnienie, korekta lub aktualizacja treści wpisu przeniesionego z SIS 1+ do SIS II, państwa członkowskie zapewniają, by wpis był zgodny z przepisami niniejszej decyzji od momentu jego zmiany, uzupełnienia, korekty lub aktualizacji;
- b) jeżeli system potwierdzi istnienie wpisu przeniesionego z SIS 1+ do SIS II, państwa członkowskie sprawdzają natychmiast, czy wpis taki jest zgodny z przepisami niniejszej decyzji, nie opóźniając przy tym podjęcia działań, do których wpis ten obliguje.

2. Część budżetu pozostała w dniu określonym zgodnie z art. 71 ust. 2, zatwierdzona zgodnie z art. 119 konwencji z Schengen, zostanie zwrócona państwom członkowskim. Kwoty podlegające zwrotowi są obliczane na podstawie wpłat państw członkowskich, według decyzji Komitetu Wykonawczego z dnia 14 grudnia 1993 r. w sprawie rozporządzenia finansowego dotyczącego kosztów budowy i eksploatacji systemu informacyjnego Schengen.

3. W okresie przejściowym, o którym mowa w art. 15 ust. 4, odniesienia do organu zarządzającego w niniejszej decyzji uznaje się za odnoszące się do Komisji.

Artykuł 71

Wejście w życie, stosowanie i przejście z jednego systemu do drugiego

1. Niniejsza decyzja wchodzi w życie dwudziestego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

2. Do państw członkowskich uczestniczących w SIS 1+ ma ono zastosowanie począwszy od dat, które zostaną określone przez Radę na podstawie jednomyślnej decyzji jej członków — reprezentantów rządów państw członkowskich uczestniczących w SIS 1+.

3. Daty, o których mowa w ust. 2, są ustalane, gdy:

- a) zostaną przyjęte niezbędne środki wykonawcze;
- b) wszystkie państwa członkowskie w pełni uczestniczące w SIS 1+ poinformują Komisję, że dokonały uzgodnień technicznych i prawnych niezbędnych do przetwarzania danych zawartych w SIS II oraz do wymiany informacji uzupełniających;
- c) Komisja ogłosi, że kompleksowe testy przeprowadzane przez Komisję wspólnie z państwami członkowskimi zakończyły się pomyślnie, a organy przygotowawcze Rady dokonają walidacji przedstawionych wyników testów i potwierdzą, że sprawność systemu SIS II jest co najmniej równoważna sprawności osiągniętej przez SIS 1+;
- d) Komisja dokona niezbędnych uzgodnień technicznych umożliwiających połączenie centralnego SIS II z N.SIS II odnośnych państw członkowskich.

4. Komisja informuje Parlament Europejski o wynikach testu przeprowadzonego zgodnie z ust. 3 lit. c).

5. Każda decyzja Rady podjęta zgodnie z ust. 2 podlega publikacji w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Sporządzono w Luksemburgu dnia 12 czerwca 2007 r.

W imieniu Rady
W. SCHÄUBLE
Przewodniczący